

ORSZÁGOS HIRLAP

Előfizetési árak:
Egész évre 14 frt., félévre 7 frt., negyed évre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.
Egyes szám ára helyben 4 kr., vidéken 5 kr.

Főszerkesztő
MIKSZÁTH KÁLMÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VIII. kerület, József-körút 65. szám
Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnepnap után is

II. év.

Budapest, 1898, szombat, márczius 26-án.

85. szám.

A Balkán mozog.

A szultán nem szereti az ifju-törököt, annyi bizonyos. Haragszik rájuk, mert mindent az európaiaktól tanulnak és a keresztények eljárásait akarják otthon alkalmazni. Pedig hát a padisah is eljár némelykor ugyanazon iskolába. Így legutóbb is tudatta a hatalmakkal, hogy hatvanezer krétai muzulmán kérvényt intézett hozzá, esedezvén, hogy ne nevezzenek ki idegen kormányzót Krétába, mert ez nagy és véres háboruságnak lenne okozója. Hogy mennyiben indokolt a törökök eme sötét jövődőlgetése, azt Európában nem igen tudhatni, mert ott, ahol már márcziusban is oly melegen süt a nap, mint a földközi tenger szigetein, minden lehetséges. Annyi azonban bizonyos, hogy a magas porta eltanulta a keresztényektől a meetingeltetés és kérvényeztetés mesterségét és bizik hasznosságukban.

Nagy veszély Kréta körül már nem igen lehet. Mert különben nem hagyták volna el Németország és Ausztria-Magyarország hajói a krétai vizeket. Mikor a hármasszövetség valamely akcióitól visszavonul — és nem tehető fel, hogy Olaszország e kérdésben velünk és Németországgal ne legyen egyetértésben — akkor az az akció többé nem lehet igen veszedelmes. Igaz, hogy Anglia, ki a görögöt fölbujtogatta és benne a véres vereség utolsó perczéig a lélegzetet tartotta, most már szabadabban engedhet grecophil hajlamainak, melyeket az orosz és a francia is támogat; de Anglia e perczben nem igen ér rá a klasszikai föld iránt való lelkésedésének

hangzatos kifejezést adni. Neki most romantikus fájdalmi vannak. A távol Keleten, ott, ahol a titokzatos „kék virág imbolyog a holdsugárban“, ugyanazon oroszok és francziák, akik őt Krétában oly megindító egyetértéssel tüntetik ki, fogukat vicsoritják rá. Németország pedig, aki itthon visszavonul, ott előrenyomul és Oroszországgal egy követ fuj, oly követ, mely könnyen ráeshetik Anglia fejére. Angliának tehát ez órában kisebb gondja is nagyobb annál, hogy ki lesz Kréta kormányzója.

Ez oldalról tehát nem fenyegeti veszély Európa békéjét.

Komolyabb jellegű az izgalom, mely Törökország egyéb tartományaiban észlelhető.

A kossovoi vilajetben keresztény vért ontottak a muzulmánok. Ha most Gladstone ur ülne Salisbury ur helyén, nagy volna a láрма a „török kegyetlenségek“ miatt. De Gladstone ur többé nem sütkérezik a nagy királyné kegyében, elbucsuzott a világtól és elment falusi magányába, honnan, mint mondá, többé nem fog visszatérni. Salisbury is beteg és bulletenekét küld az angol parlamentbe, melyek nem „nyugtaltják meg eléggé“ politikai állására áhító barátait. Így tehát Bulgária egyedül szólalt fel a portánál a kossovoi villajetben történt dolgok miatt.

A porta komolyan vette e fölszóllást, megbüntette a vétkeket, kieresztette az elfogott bolgárokat és nagyon sok katonát küldött a bolgár határ felé. A drinápolyi vilajetben sűrű-forog a sok török ezred; Thessaliában is kész indulni egy kis hadsereg a bolgárok

ellen. A szultán készül minden eshetőségre.

Bulgária persze most azt találja, hogy ez sok az elégtételből. Elég lett volna a törökök büntetése és a bolgárok szabadonbocsátása. Minélfogva e készülődések ellen akar fölszóllani úgy a portánál, mint az európai nagyhatalmaknál.

Teljesen vesztég azonban Bulgária sem marad, amint látszik. A macedóniai „bizottságok“, melyek a bolgár városokban tartózkodnak, titokban nagy mozgalmat fejtenek ki. Egyre küldik izgatóikat török földre. Ez izgatók pedig nem jönnek üres kézzel. Fegyvereket hoznak, még pedig nagy mennyiségben. Ugy látszik, hogy Silistrián át tömérdek löfegyvert és töltést vittek be a török tartományokba és hogy amit hoztak, azt már szét is osztották a parasztok között. Ide tehát most már csak egy kis szép tavaszi időjárás kell és egy bátorító vezényszó, és kész a lázadás.

A porta a titkos bujtogatásokra azal felel, hogy tárgyalásokat kezdett a Krupp-czeggel ágyulövegek szállítása végett; és ezenfelül hat zászlóalj gyalogost indított Üszkübbe, melyek az utóbbi napokban oda meg is érkeztek.

Sőt többet is tesz. Nyakra-főre siet az albánokat megnyugtatni, kik szintén már régóta elégedetlenek és azon gyenge kötelekeket is el akarják szakasztani, melyek őket még Törökországhoz fűzik. Igér nekik közigazgatási engedményeket, adóleszállításokat és még sok egyebet, amit tőlük eddig megtagadott. Törökország határozottan úgy viselkedik, mintha minden oldalról szabad kezet akarna magának biztosítani Bulgária ellen,

Elkerülhetetlen találkozás.

írta: Camille Lemonnier.

A jó Pier Gonda-t, a matrózt, mikor a fáradalmas átkelés után megérkezett a lármas, zürzavaros kikötőbe, a sok közömbös arcz közül egy különösen érdekelte.

Nem egy oka volt az érdeklődésének. Ő volt, aki először vonta magára figyelmét a rakodóparton, míg a kikötési manőverekkel foglalatkoskodott. Nem mindennapi jóakarattal lobogtatta feléje tarka kendőjét az arany orrcsüptetőjü vörösbarkós, potrohos öreg gentleman. Pofájához hasonlóan igen sokszor lehet látni a kikötőkben. Fényes arczbőrü, mint a bivalybőr, a tengeri szelektől kicszerzett; szőrös füle, olyan akasztófárávaló tekintetü, mint amilyenek a csempészettel és fekete hus-kereskedéssel magukat megszedett és nyugalomba vonult tengeri fókák.

Folytatólagosan a kirakodásnál látta őt Pier Gonda, épen abban a pillanatban, mikor egy szerencsés ugrással kikerülte, hogy fejére zuhanva a daruhoz rosszul odaerősített pamutos-zsák, tönkresilányítsa matrözéletét. Kisvártatva egy hatalmas mahagonifa-tönk majdnem bezúzta a mellét, és ez alatt a szempillantás alatt ismét eléje került a rejtelmes alak, ravaszúsággal vegyes jóakarattal nézve rá. De hát Pier Gonda külön veszedelmeket is kikerült már; szójárásává vált, hogy még nem

öntötték meg azt a golyót, amelyikkel őt a tenger fenekére sülyesztik. Valóban rettenthelen szívü volt ez a Pier Gonda.

Amint nyugodalmasan sétálgatott a rak-tárak között, véletlenül nekiment egy kiálló nagy gerendának és térdre bukott. Feltápáskodván, ismét maga előtt látta a vörösbarkós gentleman. Tekintetük találkozott és ez egyszer Gondának hamarjában úgy rémlett, mintha valamikor találkozott volna már vele. . . . Oh, csak afele futólagos benyomás volt ez a gondolat, valami hasonló alaknak képzeletében való feleledése, pusztá indokolatlan föltevés.

A hajógyár mentén egy angol tengerész meg egy néger veszekedett, majd öklelőzött valami kreolnőszemély barátsága tárgyában. Tulságosan közel talált elhaladni mellettük és állkapcsára kapta azt a csapást, a melyet Albion fia az ethiopiai gyomrának szánt. Valaki elröhögte magát a háta mögött; megfordult, hogy nekimenjen a gunyolódónak és ismét az öreg gentlemanen akadt meg a tekintete, aki megint barátságosan intett feléje a kezével. Szánalomgerjesztő kíváncsiorkló menete, mint valami emberi csorda, választotta most el ket-tőjüket. Az idegen onnan tulról folytonfolyvást feléje pislogott.

Most már meg volt győződve, hogy volt valaha valami közük egymáshoz. De azért a homály felderítetlen maradt. Ott megakadt, a hol az idő és hely meghatározására került a sor. Régen lehetett. Valahol az egyenlítő tájé-

kán. De annyi bizonyos, hogy valami régi ismerős.

Csalogatva a muzsikaszótól, betért egy csapszékbe. Valami ócska sárgaszallagos czi-terás fehérnép pöngette hangszerét.

A konyhából pompás illat csapott ki. Nagy öröm fogta el a roastbeef gondolatára. A hajón, a kiállhatatlan kétszersült és konzervek honában, ezerszer elképzelte, milyen fen-séges élvezet lesz majd ez az eledel.

Egyensúlyozva magát, mint valami jeges-medve járt az asztalok között, míg végre egy üresre akadt. Helyet foglalt. Egyszerre a szomszédasztalnál, egy szétterjesztett óriási ujság mögül előbukkant az öreg gentleman elkerülhetetlen vörösbarkója. Az arany orrcsüptető elvigorogta magát, harmonikaszájja egész füleig húzódott és Gonda felé nyújtotta husos kezét.

Pier Gonda is mosolyfelét reszkirozott meg és valóban örült is, hogy itt, ezek közt a föld idegen népek között egy olyan régi ismerősre bukkant. És amint élesebben megfigyelte az aranykeretü orrcsüptető mögött hunyorgó szemeket, úgy rémlett neki, hogy a hasonlóság mind határozottabbá válik és hogy végre ki fogja sütni, hogy hol és mikor találkozott vele.

— Oh! oh! master Gonda! — mondá az öreg gentleman rettentő arcfintorgatásokkal — ugy hinném, hogy már mintha bizony el tetszett volna feledni engem azóta?!

És megnevezte magát:

minthogy ezt okolja a maczedóniai izgalmakért.

A Balkánon tehát nagy a forrongás; oly nagy, hogy mellette a krétai kormányzóság kérdése egészen eltölpül.

Már most fölrobban-e az akna, melyet ott oly szorgosan ásnak és töltenek? Egyelőre nem igen valószínű. Ferdinand fejedelem csak az imént volt Bécsben, hol bizonyára csak óvatosságra és engedékenységre intették. Jelenleg Pétervárra készül, hol szintén csak békés tanácsokra fog találni. Amíg Ausztria-Magyarország és Oroszország a Balkánt nyugodtnak akarja látni, addig nehéz lesz ott mozogni bárkinek is. Az bizonyos.

A kérdés csak az, hogy a már is nagy mértékben fölbujtogatott népség nem tartja-e magára nézve előnyösebbnek nehezen mozogni, mint egyáltalán nem mozogni. Az ördög nem alszik. És a fait accompli-ra is lehet spekulálni, ha az ember már spekulál. Hiszen a krétai mozgalmat sem akarták a hatalmak; föl-szóllaltak ellene; sőt még fenyegetődtek is. Elmentek egész az erőszak tüntetéséig. És ma mégis kátrányoztatja a görög herceg a hajókat, melyek őt Krétába fogják vinni.

Ez onnan van, hogy az erőszak tüntetése ma már sehol sem használ. Magára az erőszakra pedig a nagyhatalmak csak — a maguk érdekében határozzák el magukat; másnak érdekében nem igen.

A közel jövőben tehát látni fogjuk, hogy Ferdinand bolgár fejedelem nagyobb diplomata-e, vagy nagyobb hadvezér?

POLITIKAI HIREK.

A képviselőháznak délelőtt tíz órakor ülése van.

A főrendiház elnöke. A főrendiház elnökének helyét egy-két rosszindulatú bécsi újság leutóbb valamelyik reaktionárius hajlandósága főrral kívánta betölteni. Már azt megírtuk, hogy a kormány épenséggel nem foglalkozott azzal a tervvel, hogy a főrendiház élére új elnököt keressen s most örömmel jelenthetjük, hogy Tóth Vilmosnak, a kiváló államférfi-

nak annyira javult az állapota, hogy egészsége rövid időn teljesen helyreáll. Eszerint az ilyen-fajta híresztelések teljesen alaptalanok.

A kvóta. A napokban alakítják meg a kvótabizottságokat, amelyek azután nyomban megkezdik a tanácskozásokat. Az osztrák Reichswehr már előre is siet a meginduló tárgyalásokról nyilatkozni, s teszi ezt ilyenformán:

A tárgyalások Magyarország makacs magatartása következtében most sem fognak eredményre vezetni. Leghelyesebb lenne tehát, ha a nuncziúmok és renuncziúmokat elejtenék és egyszerűen a szóbeli tárgyalásokra szorítkoznának. Talán az lenne legegyszerűbb, ha ott kezdenék el, ahol máskor végeztek, mert nagy szükség van a sietésre. Ausztria egyáltalán nem hajlandó a régi terhet még egy évtizeden át viselni.

Ki hitte volna, hogy még a Lajthán tul lesznek az emberek türelmetlenek és ők noszogatnak a sietésre?

Ev. ref. konvent.

— Második nap. —

Rendkívül nagy érdeklődés mellett folytatta ma az egyetemes evangélikus református egyház tegnapi megkezdett konventjét. Az érdeklődés nemcsak a konventi tagok részéről volt nagy, akik teljes számban megjelentek, hanem feltűnő módon nyilvánult a hallgatóság soraiban is.

Ott voltak Tisza Kálmán, Szilágyi Dezső, gróf Tisza István, gróf Degenfeld József, gróf Degenfeld Lajos, György Endre, Ádám András, Karap Ferencz, a református püspökök és a református egyház kiválóbb képviselői.

A konventen Tisza Kálmán és Kun Bertalan elnökölték.

Tisza Kálmán a konventet tíz órakor megnyitván, előterjesztette azoknak a névsorát, akiket megválasztásra ajánlanak az egyetemes tanügyi bizottság a tőke-segélyosztó bizottság és a két protestáns egyházat közösen érdeklő ügyekben az evangélikus egyház küldötteivel tanácskozó konventi bizottság tagjaival.

Eszerint az egyetemes tanügyi bizottság tagjai lettek:

Szász Károly, Baksay Sándor, Antal Gábor, Czike Lajos, Szász Domokos, Parád Kálmán, Fejes István, Radácsi György, György Endre és Sass Béla. A tőke-segélyosztó bizottság elnöke lett: gróf Degenfeld József, előadója György Endre, tagjai: Szász Károly, Szilágyi Áron, Karap Ferencz, Bernáth Elemér, Szász Domokos, Antal Gábor,

Czike Lajos, Fejes István, Széll Kálmán, Szabó János, Sass Béla és Bartha Lajos.

A közös protestáns ügyekben tanácskozó bizottság tagjai lettek:

Szász Károly, Tisza Kálmán, Szilágyi Dezső, báró Bánffy Dezső, gróf Degenfeld József, Antal Gábor, Szász Domokos, Kiss Áron, Kun Bertalan, Molnár Béla, Szabó János, Széll Kálmán, Simó Lajos, Szeremley Sámuel és Bernáth Elemér.

Azután megválasztottak titkos szavazással a rendes és rendkívüli bíróság tagjai s az új konventi bírák, névszerint: Széll Kálmán, Sass Béla, Dézsy Gyula és Horthy István, akik nyomban le is tették az esküt. Tisza Kálmán indítványára a konvent elhatározta, hogy holnap tartja a bíróság első gyűlését.

Ezután azt az emlékiratot tárgyalták, amelyet a két protestáns egyházat érdeklő ügyekre nézve kiküldött bizottság a kongrua-törvényjavaslattal dolgában terjesztett a törvényhozás elé.

Ez ügyben tegnap bizalmas értekezletre gyűltek össze a konvent tagjai, amidőn beható eszmecsere után sikerült e fontos kérdésre nézve közös megállapodásra jutniok. A konvent tagjai figyelembe vették a február 16-án tartott bizottsági előterjesztéseket, továbbá a dunamelléki, dunántúli a tiszán-inneni egyházkerületeknek, azután a felső-baranyai, a felső-szabolcsi és a szatmári egyházmegegyeknek az indítványait.

Az értekezlet magáévá tette és a konventnek elfogadásra ajánlja először is a február tizenhatodikán ülésezett bizottság megállapodásait, amelyek röviden a következőkben foglalhatók össze:

1. A lelkészi jövedelem kiegészítéséről szóló törvényjavaslatot nem tekinti az 1848. évi XX. törvény cikk végrehajtásának, annyival inkább nem, mert sem a törvényjavaslatban, sem annak indoklásában erre hivatkozás nincs.

2. E törvényjavaslat által minden jogos igényt kielégítve nem látja.

3. Megnyugtató nyilatkozatra kéri fel a kormányt az iránt, hogy az 1868. év óta az egyházi kerületeknek közvetlenül, valamint az újabb időben az egyházi közalapok részére juttatni szokott állami segélyt biztosítják-e az egyházak részére?

4. Az egyetemes tanügyi bizottság tagjai lettek:

Magára a törvényjavaslatra nézve a konvent először is azt az óhaját fejezi ki, hogy az államtól hármii czímen segítséget nyerő, bármily vallású lelkészek egyforma bánásmódban részesüljenek és

-- Doktor Goldman . . . tette hozzá különös nyomatékkal.

Nem, soha sem hallott a matröz ilyen nevű doktorról és mégis kellett róla hallania — de hol? mikor? Pedig jópajtásoknak kellett lenniök, amilyenekké a kalandokhoz szokott tengercsörek igen rövid idő alatt is válnak. Ebben a tekintetben Gondának egy szeméni kételye sem volt. Félve, hogy emlékezetbeli hiányossága feszélyezni fogja lekötelező modoru társát, vidáman szólt:

— Goldman! Eh!

— Goldman! Igen . . . az öreg Goldman . . . nos?

Mindketten hozattak egy-egy pint angol sört és kedélyesen kocczintottak.

— Ugyan, no . . . ott, igen, ott . . . nemde, Goldman ur? Ott . . . ismételte Pier Gonda, gyötörve emlékező tehetségét és ledönteni igyekezve azt a vékony válaszfalat, amely mögött settenkedett agyában az idő és hely, az öreg Goldmannal való találkozásának körülményei.

Az öreg gentleman eközben szívélyesen veregette a matröz hasát, igazán olyan pajtás-módra, amely atyai viselkedést a kora (látszott, hogy valaha volt valami köze a fiatalsághoz) kétségtelenül megengedett neki.

— Bizony, bizony, ott, ott . . . jól mondta master Pier; de nem is ment ám mindig minden simán!

— Nem, nem, igaz van . . . felelte meglehetősen bizonytalanul a matröz, faggatva

emlékezetét, hogy milyen időponton, milyen körülmények közt volt már szerencséje ehhez a különös hanghordozáshoz.

— Azóta, master Pier, gyakran összekevertünk. Bizony, bizony, becsületemre mondom . . . de nem volt mindig hajlandó felismerni engem . . . Már-már arra is gondoltam, hogy orrol rám. Az ördög tudná, miért!

Pier Gonda erősen tiltakozott. Nem, ő nem tartozik azok közé, akik csak amolyan tedd ide, tedd oda módra veszik a barátságot. De hát néha megbicsaklik az emlékezet. Folyton mentegetőzött, mindazonáltal nem szünt meg élesen szemügyre venni a szomszédját. Az orrisziptelő üvegjeinek csillogása mögött mélyen beálltak az öreg szeméi.

Pier Gonda előtt igen excentrikusnak tünt fel viselkedése, ahogy unos-untalan csak a hasát tapogatta, ahogy fintorgatta arcát ivás közben a vén majom és ahogy olyan különös módra úgy belülről, olyan kongón röhögött.

Rendíthetetlenül kocczintgattak. Kiürültek a poharak, hogy ujakathozzon a pinczérléány. Pier Gondának feltűnt, hogy a sör csak úgy zudult le ennek a vén részegesnek a torkán, akárcsak egy kis Niagara. Goldman egymásután rendelte a finom fogásokat. Gyöngéje volt a borsos és safrányos étel, és minden új porció után kezeit dörzsölgetve, mondá:

— Legyen a vendégem . . . legyen a vendégem. Mert tudja, most az egyszer nem fog megszabadulni tőlem. Most mindenről be kell számolnia.

— De hol a manóba láttam? kérdezgette magától folyton a matröz.

Ahogy kezdtek jölkenni és eltelni az italal, úgy nőtt az öreg Goldman kedélyessége. Pier Gonda belefogott gyermekkori élményeibe. Oh, a szerencse mindig a tenyerén hordozta. Százszor kikerülte a biztos halált!

— Eh! eh! Ördögi szerencse! Becsületemre mondom! rikácsolt Goldman. De hisz akkor is?! Igen, mikor ott olyan nagyban játsztunk!

Pier Gonda ismételt és határozott kérdést intézett emlékezőtehetségéhez. De akár-hogy kioldott is, nem tudott semmire se jutni; ő ugyan soha senkivel sem játszott nagy pénzben! De azért csak engedett.

— Oh! Igen! mint akkor . . . ott . . .

— No hát! — kiáltott fel Goldman — lássuk, vajjon most is üldözi-e még az a szerencse? Hé, pinczér, koczkákat! Tiz aranyat teszek egy ellen!

Megrázta a koczkavetőt.

— Pár! — szólt a matröz.

Megnyerte a tiz aranyat.

— Folytassuk, mondá a másik. Felteszem az óramat és a lánczát a csüngőkkel együtt két fog ellenében?!

— Pár!

Ismét Gondának kedvezett a szerencse. Goldman nem vesztette el kedvét. Balszerencséje még mulattatni látszott. Egymást érték a dobások s mindig a matröz nyert.

— Folytassuk, mondá mindannyiszor

hogy ez nyilvánvalóvá tétessék, azt kéri a konvent, hogy a törvényjavaslat 7. és 9. szakaszának érvénye az 1. szakaszban említett egyházak azon lelkészeire is kiterjesszék, kik azon szakasz értelmében az állampénztárból segélyt vagy kiegészítést nyernek.

Tekintettel a lelkészek nagy anyagi szükségére, óhajtja a konvent, hogy a 600, majd azután 800 forintig terjedő kiegészítés lehetőleg mielőbb érvénybe lépjen.

Segíteni akarnak azon is, hogy a hívek ne legyenek terhelve adóval. Addig is a törvényjavaslat 15. §-át úgy óhajtják módosítani, hogy a híveknek az egyházi adóval való tulságos megterhelése is indokul szolgál az állami segély felemelésére. Ez utóbbi határozatot Szilágyi Dezső indítványára hozták.

Azután felolvasták az egyházkerületeknek a kongruára vonatkozó felterjesztéseit. A dunántúli egyházkerületét kiadták három tagu bizottságnak.

Azután a tökcssegély-osztó bizottság referált az egyházkerületek véleményes felterjesztéseiről. Előadó György Endre volt. Az egyházkerületek megegyeznek abban, hogy a tökcssegélynek egy része az egyházi terhek részben való enyhítésére fordíttassék. Gróf Degefeld József ezzel összefüggésben azt indítványozza, hogy az eddig lekötött 6855 forint már most tétessék félre az adóterhek enyhítésére és a jövő évi konventre az egyes egyházkerületek terjeszték fel a legnagyobb szükségben lévő egyházakat. Egyébként a dunántúli kerület feliratát elfogadja. Antal Gábor ezt szintén elfogadja, de csak a jövő évi segélykiosztásnál kívánja alkalmazni.

A dunántúli kerület feliratához még Tiszta István szólott hozzá. Ő nem helyesli azt, hogy olyan sorrendben állapítsanak meg a segélyezendő egyházakat, amely arányban áll a hívek állami adózása az egyházi adózással. Szerinte figyelembe kell azt is venni, hogy az állami adóterhek nem egyforma a felekezeti adóterhellel és így helyes kulcsot a tökcssegélyezésre nézve nem kaphatunk, mert vannak egyházközösségek, ahol a nagyobb birtokosok ezrekre menő állami adót fizetnek, míg más egyházközösségekben, ahol nagyobb birtokosok nincsenek, a hívek százai fizetnek ennyi adót. Tehát ott, ahol kisbirtokosok tartják fenn az egyházat, sokkal nagyobb az egyesekre jutó terhek, mint ott, ahol a hívek adója a nagybirtokosok adójával állítatik szembe. Azt hiszi, hogy legjobb lesz ezt rábizni a konventre, amely esetről-esetre meg fogja állapítani a beadott adatok alapján azt, hogy hol legsürgősebb a terhek. Melegen pártolja továbbá a felirat azon pontját, amely a segélyezések kiutalványozásánál azt

Goldman, hihetetlen pofákat fitoritva. Eljárt szótta arany orcsipetőjét a Pier Gonda hüvelykujja ellenében. Persze ismét a matröz nyert.

— Oh! oh! gondolá Pier Gonda, most, hogy nincs már szemüvege, úgy tetszik, mintha azon a ponton volnék, hogy felismerjem. Igen, ez annak a valakinek az ábrázata, akinek kifejezéstelen, megüvegesedett, iszonyatos szemét nem egyszer láttam rám meredni.

— Folytassuk még . . . A két barkómat a két füléért! Jó?

— Pár! — kiáltotta a matröz.

Goldman erővesztesen káromkodott, aztán leszakítva rókapréméből való barkóit, az asztalra hajította. Pier Gonda rámeresztette szemét és pár pillanatig mérően nézte.

— Oh! oh! mondá, micsoda világosság kezd bennem kigyulni! Hisz a barkói csak arra valók voltak, hogy elváltoztassák . . . Most már ráismerem . . . Maga az, akit mindig körülöttem ólálkodni érzek, master Goldman! Maga az én Halálom!

Keresztet vetett magára.

Az öreg gentleman fizetett, aztán halkán fülébe sugta:

— Ha úgy tetszik, master Gonda, valamikor majd folytatjuk . . . Igen, a visszatorlás! Talán akkor majd nem lesz oly biztos a szerencséjében!

Könnyedén megemelintette kalapját a szerencsés játékos előtt, gyorsan az ajtó felé sietett és eltűnt a függönyök felhője mögött, belekeveredve a kikötő tolongásába.

is figyelembe kívánja vétetni, hogy az illető egyházközösség tart-e fenn felekezeti iskolát vagy nem. Gróf Degefeld és Tiszta István indítványait elfogadták.

Kenessey Béla előadó felolvasta a rendkívüli állampénztár iránt intézkedő bizottság jelentését. Antal Gábor ennek kapesán felemlíti, hogy az állam által szegény lelkészek javadalmazására adott 60.000 forint iránti kérvények között segédlelkészek kérvényei is meglehetősen nagy számmal fordulnak elő, akiknek helyzete tudvalegleg egyáltalában nem kielégítő, mert szinte képtelennek látszik, hogy képzett, intelligens ember 52 forint évi fizetésből tisztességesen megélhessen. Szomoruan látja azt, hogy bár az egyház-kerületek segélyezésre ajánlották, különösen az idősebb segédlelkészeket, azonban a segélyosztó-bizottság elvi álláspontot foglalt el és kimondotta, hogy e 60.000 forintból segédlelkészek nem részesülhetnek. Szólv elolvasta a miniszteri leiratot, de abban nincs kimondva az, hogy csupán csak rendes lelkészek részére adatik ez a segély s mivel teljesen jogosnak és igazságosnak tartja azt, hogy a segédlelkészek is részesüljenek e 60.000 forintból, indítványozza, hogy most, midőn alkalom kínálkozik azon nagy méltatlanság megszüntetésére, amely segédlelkészeink helyzeténél tapasztalható s a melynek okául tudja be azt is, hogy theologusaink száma az utóbbi években szinte kétségbeesítő módon megcsökkent, ne szalassza el a konvent ezt az alkalmat, hanem mondja ki, hogy addig is, míg segédlelkészeink anyagi helyzetének javítása tekintetében tükérről gondoskodnak, e 60.000 forintnak ez évi kamatjából minden egyes egyházkerület számára 500—590 forintot fordít erre a célra. Gróf Degefeld József ezt a kérdést elvi dolognak tartja. Szerinte, mikor azt a 60.000 forintot adta az állam, azt csupán csak a rendes lelkészi fizetések kiegészítésére adta; ennél fogva nem járulhat hozzá az indítványhoz, hanem a közalapi végrehajtó-bizottság javaslatát fogadja el. Hozzászóltak még e kérdéshez Széll Kálmán, Körmeny István, Szász Károly és Kenessey Béla előadó. A konvent a bizottság javaslatát fogadta el.

Kenessey Béla előadó tette meg azután a közalapi segélykérvények elintézéséről a bizottság jelentését.

Azután Sassa Béla előadásában az egyetemes tanügyi bizottság jelentését tárgyalták. A jelentés szerint Jókai István halála után ideiglenesen Antal Gábort választották meg elnöknek. Az iskolai tanterv revíziója ügyében a kormányhoz felírnak. A theológia-akadémiákról szóló résznél szomoruan konstatálja a jelentés, hogy a theologusok száma évről-évre rohamosan fogy, valamint a káplánhiány is rendkívül nagy. Az öt theológián a theologusok száma összesen 173. A népoktatási viszonyok már sokkal kedvezőbbek.

A konventet holnap folytatják.

KÜLFÖLD.

Bismarck lapja a Reichsrathról. A „Hamburger Nachrichten“ mindig csitítgatta az osztrák ellenzékét és annak idején kikelt Mommsen nyílt levele ellen is. Most a Reichsrathban beállott fordulatról a következőket írja: „A Schönerer-pártiak, úgy látszik, egyelőre elállottak attól, hogy az elnököt bántalmazzák, belátva, hogy a többi német pártok egyike sem hajlandó őket támogatni. Mindenesetre jó kezdet ez, amely azt bizonyítja, hogy az ellenzék lármás kitérések és gyalázkodások nélkül is ellehet. Nem lehet rossz néven venni az új osztrák kormánytól, ha lehető óvatossággal és tartózkodással foglalkozik azokkal a lépésekkel, a melyek a belpolitikai zavarok megoldása végett első sorban szükségesek.“

Francziaország külpolitikája. Hanotaux franczia külügyminiszter egy interview alkalmával a „Figaro“ egyik munkatársa előtt kifejtette, hogy Francziaország valamennyi nemzettel, még Angliával is jó viszonyban van. Csak váratlan nehézségek támaszthatnának ve-

szélyt. A Nigger-bizottság napról-napra értéke- sebb eredményeket ér el. Már a megegyezéshez közelednek. A miniszter előre látja, hogy Kínában az ügyek rendezése még néhány évet fog igénybe venni.

— Nekünk — tette hozzá a miniszter — nem kell a szélső Keleten gyarmatbirtokaink terjesztésére törekednünk, hanem mi egyszerűen csak meglepetések ellen akarunk védekezni és ezzel egyidejűleg Kína feldarabolását megakadályozni, ami oly katasztrófa lenne, amely az ó-világot megrendítené.

A miniszter végül kijelentette, hogy Franciaország mindent elkövet a Kuba miatt támadható konfliktus megakadályozására, mert Franciaország minden erejéből a békét óhajtja.

Kiegyenlítőlen számlák.

(Távirati tudósítás.)

A török-görög háborúból kifolyólag mind a két félnek üzleti könyvei nagyon zavarosak. Görögország pénzügyeinek rendezése tekintetében ma egy fontos lépés történt. Az angol alsóház ugyanis elfogadta azt a határozati javaslatot, amely felhatalmazza a kormányt arra, hogy a görög kölcsönért garanciát vállaljon.

Hicks-Beach kincstári kancellár kijelentette, hogy a kölcsön 6,800,000 fontra rug. Görögország pénzügyi ellensúlyának helyreállítása az 1913. évre várható. A kölcsönből 3,800,000 fontot a hadikárpótlás fizetésére és magánszemélyek kártalanítására fordítanak; 1,200,000 font a költségvetés hiányának fedezésére szükséges. Amint létrejönnek a szükséges megegyezések, 5,000,000 fontos kölcsönt fognak kibocsátani. A függő adósság fedezésére 1,000,000 font kell. A 800,000 fontnyi maradékot részletekben fogják kiadni, amint pénzre lesz szükség esetleges hiányok fedezésére.

A kölcsönt 2½ százalékos bonokban az elérhető legmagasabb piaci áron bocsátják ki. Görögország az első 5 évben 2½ százalékot, ezután pedig 3½ százalékot fog fizetni. A kölcsön 53 éven belül, évenként rendezett sorhuzások útján térítendő vissza.

Hicks-Beach úgy véli, hogy a hadikárpótlás megfizetése Thessalia kiűritését fogja maga után vonni. A kölcsön összegét a nemzetközi bizottságnak fogják rendelkezésére bocsátani. A Törökországnak adandó kárpótlást a hat nagy hatalom és Görögország között létrejött megállapodás szerint fogják megfizetni. Törökországnak pénzt kell kapnia, hogy Thessaliát kiűritesse és érdekében áll, hogy kötelezettségének eleget tegyen és Thessaliát, amint csak lehetséges, kiűritse. Az angol kormány és a többi nagyhatalmak között eszmésere folyik a hadikárpótlás fizetése határidejének és feltételeinek pontos megállapítása ügyében úgy, hogy ha szükséges lenne Törökországra nyomást gyakorolni, azt a hatalmak közmegegyezéssel fogják megtenni.

Ugyancsak az angol alsóházban a költségvetési törvény tárgyalásánál Harcourt felvilágosítást kért arra nézve, hogy milyen magatartást tanúsít Anglia Thessalia kiűritése és Kréta dolgában. Beszéli, hogy Ausztria-Magyarország visszavonulása is küszöbön van. Közösen járnak-e el a hatalmak, hogy biztossítsák Thessalia kiűritését? Végre, hogy áll György horozeg jelölésének ügye?

Curzon külügyi államtitkár erre kijelentette, hogy amennyire ő tudja, a német csapatok Krétából való visszahívása mitsem változtat a hatalmak magatartásán és felelősségén. Thessalia kiűritését illetőleg valamennyi hatalom közösen jár el. Azt hiszi, hogy a szerződésben megállapított határidő alatt számíthatni Thessalia kiűritésére. Reméli, hogy mielőtt ezt a vitás kérdést eldöntik, napirendre tűzik György horozeg jelöltségét.

A török hadikárpótlásról viszont egy konstantinápolyi távirat szól. Az orosz kormánnyal folytatott tárgyalások a török hadikárpótlás hátralékos részének törlesztése ügyében arra az elvi megegyezésre vezettek, hogy

a török kormány a megállapított részletfizetést néhány vilajet juh-adójára szóló utalványokkal fogja teljesíteni. A részletek tekintetében a szent-pétervári török nagykövet csak tegnap kapta meg az utasításokat.

Olaszország, Franciaország és Anglia nagykövetei a portával egyforma szóbeli jegyzéket közöltek, amelyben a nevezett hatalmak azt sürgetik, hogy fizesse ki a porta a görög hadikárpótlásból azokat a kártérítéseket, amelyek az illető országok alattvalóinak az 1896. örmény zavargások alkalmával szenvedett károkkért járnak. Hír szerint a jegyzéket a többi nagykövetség hasonló szóbeli jegyzékei fogják követni.

Egy másik konstantinápolyi távirat jelenti, hogy a szultán irádéja felhatalmazza a kormányt 1.250.000 darab Krupp-fele shrapnell és 20.000 gránát vásárlására.

TÁVIRATOK.

Orosz terjeszkedés Kinában.

London, márczius 25. A „Times”-nek jelentik Pekingből tegnapi kelettel: Kína tegnap elfogadta Oroszország minden követelését. Az engedmények a következők:

1. Port Arthurnak, mint megerősített tengerészeti támaszpontnak 25 évre való bérbeadása.

2. Ta-Lieu-Vau-nak, mint nyílt kikötőnek és egyúttal a transzmaundridi vasút végpontjának szintén 25 évre való bérbeadása, azzal a joggal, hogy megerősíthető.

3. Oroszország ama joga, hogy Petunából Ta-Lieu-Vauba és Port-Arthurba ugyanoly feltételek mellett vasutat építhet, mint amelyek a manduriai vasút feltételei.

A távirat hozzáteszi, hogy Kína névleg megtartja ugyan fenntartási jogát, de a bérbeadás egyébként egyértelmű az átengedéssel.

London, márczius 25. A „Central News”-nak azt jelentik S a n g h a i b ó l, hogy Japán beleegyezett abba, hogy Kína Port-Arthurt és Ta-Lieu-Vau-t átengedje Oroszországnak, mert Oroszország biztosította, hogy Korea pénzügyi és politikai függetlenségét nem bántja. (N. Fr. Presse.)

Bécs, márczius 25. Hivatalos körökben konstatálják, hogy az oroszkinai egyezkedés a helyzetet kiélesíti hogy és Oroszország Anglia rovására nagyon kedvező pozíciózt szerzett magának. A helyzet tárgyalagos bírálata azonban nem enged arra következtetni, hogy háboru készül, mert Anglia nagyon sokat kockáztatna vele. Anglia nem kezdhet újabb háborukat, mikor a N i g e r partján és a Súdánban oly erősen van engaeálva.

Oroszországnak sem áll érdekeiben háboruba bocsátkozni, mert egyelőre elfoglalják a vasútépítkezések és azután a hadserege felszerelése sincs még befejezve. A bécsi külügyminiszteriumban teljesen egyetértenek azzal, amit Hanotaux a keletázsiai kérdéssről egy interviuolónak mondott. Hanotaux szerint a kínai ügyek rendezése még több évet igényel. Később összeütközhetnek az érdekek Kinában és az háborura is vezethet majd. Míg a hivatalos körök így gondolkoznak, diplomáciai körökben nem uralkodik ilyen optimista felfogás. Egy előkelő diplomata szerint az angol kormány a jelen helyzetet előre látta és a háborút el nem kerülheti, ha az angol közvéleményre hallgat. Mindenesetre nagy meglepetés volna azonban az, ha az oroszok és angolok, akik a török-görög kérdésben együtt dolgoztak, a kelet-ázsiai ügyek tekintetében meg egyezni nem tudnának.

A spanyol-amerikai viszály.

Madrid, márczius 25. Ha a háboru kikerülhetetlen volna, amit a kormány nem hisz, S a g a s t a azt fogja a királynőnek tanácsolni, hogy egy nemzeti koalíciós kormányt hívjon meg, amelyben valamennyi párt vezeterei helyet foglaljanak. A nép, az amerikaiak háborus készülétei következtében nagyon izgatott. A kormány a spanyol banktól 200 millió kölcsönt kért.

Washington, márczius 25. M a c K i n l e y elnök a képviselőház kiváló tagjaival folytatott beszélgetése alkalmával kijelentette, hogy min-

den erejével oda fog hatni, hogy a háborút megakadályozza, és kifejezte azt a reményét, hogy ez sikerülni fog. Thorston a szenátusban szenvedélyes beszédet mondott, amelyben felhívja a kormányt, hogy küldjenek fegyvereket és élelmi szereket Kubába.

Washington, márczius 25. Muriz kapitány, a M a i n e elsüllyedéséről szóló jelentéssel tegnap ide megérkezett. A kapitányt a pályaudvaron a tengerészeti ügyosztály tisztviselői és nagy néptömeg fogadták. A jelentés ma L o n g tengerészeti államtitkár elé, innen M a c K i n l e y elnökhöz kerül és azután a kabinet-tanácsban felolvassák. A jelentést, a robbanás előzményeit röviden ismertető irattal, s z o m b a t o n o l v a s s á k f ő l a k o n g r e s s z u s b a n. W o o d f o r d madridi amerikai követtel a jelentést táviratilag közölték és utasították, hogy azt a spanyol kormány elé terjessze. Hír szerint Spanyolországhoz nem fognak reklamációt intézni, a jelentés előterjesztése azonban egyértelmű a felvilágosítás követelésével. Mac Kinley elnök körülbelül egy héttel azután, hogy a jelentést a kongresszussal közlik, a Kubán uralkodó nyomor enyhítésére fog lépéseket tenni.

Washington, márczius 25. (Reuter.) L o n g tengerészeti államtitkár kézbesítette a „Maine” szerencsétlenségéről szóló jelentést M a c K i n l e y elnöknek. Schley tengernagy parancsot kapott, hogy vegye át a h a m p t o n i repülő hajóraj vezényletét. Schley a „Brooklyn”-ra száll.

Madrid, márczius 25. A kormány megczafolja azt a hírt, mintha Kubába újabb csapatokat akarna küldeni. A „Nazional” levelet közöl, amelyet Maximo Gomez-nek tulajdonítanak és Blanco tábornokhoz van intézve és melyben visszautasítja azt a felhívást, hogy adják meg magukat.

A berlini főpolgármester lemondása.

Berlin, márczius 25. A városi tanács tegnapi ülésén Z e l l e főpolgármester bejelentette, hogy előhaladott kora miatt nem tud többé eleget tenni ama követelményeknek, amelyeket iránta ilyen nagy város támaszt és ezért októberben nyugalmába vonul.

Antiszemita tüntetés Algirban.

Algir, márczius 25. A polgári fogház előtt nagy tömeg gyűlt össze, amely az „Anti-juif” című lap igazgatója, Max Régis mellett tüntetett. A zuávok szuronnyal támadták meg a tömeget, amire azok kődobálással válaszoltak és néhány katonát megsebesített. Végre a zuávok szétzavarták a tömeget. Tíz embert elfogtak. A rend ismét helyreállt. L e p i n e kormányzó ellen is ellenséges tüntetés volt.

Lehofer ur.

Bécs, márczius 25. Antiszemita lapok jelentik, hogy L e h o f e r bécsi antiszemita községtanácsos visszalép és a legközelebbi választásoknál mandátumot nem vállal. A feltűnést keltő visszavonulásnak egy látogatás az oka, amelyet egy itteni ügyvéd Luagernél tett. Ez az ügyvéd megmutatta a főpolgármesternek ama levelek fényképeit, amelyekben arról van szó, hogy L e h o f e r, aki a bécsi köztisztviselési bizottság elnöke volt, egy utcatisztító-vállalkozónak az esetre igéri meg [protekczióját, ha neki néhány ezer forint kölcsönt ad. Lehofer a kölcsönt már meg is kapta. De a protekczióból azonban, úgy látszik, már nem lesz semmi. L e h o f e r az antiszemiták egyik oszlopa volt. L u e g e r képviselőtében többször volt Londonban és Párisban a gázkölcson ügyében.

Schönerer beszél.

Bodenbach, márczius 25. Négy száz földmivel álló gyülekezet előtt akart ma R i c h t e r képviselő beszédet mondani, de a nép nem akarta meghallgatni, nagy botrányt csinált, úgy, hogy a szónok szóhoz sem juthatott. S c h ö n e r e r ellenben a gyülekezet nagy tetszése mellett mondotta el beszédét, amelyben erősen kikelt a német néppárt, a német haladópart és keresztény szociális-tak ellen. A németek közt levő egyetértés megromlásával védte őket és ezért a leghevesebb harcot hirdette ellenük.

Olasz hajók eladása.

Róma, márczius 25. A k a m a r a mai ülésén B r i n tengerészeti miniszter Farina Emil és Santini képviselők interpellációira válaszolva ama hír tárgyában, hogy olasz hajókat szándékoznak eladni idegen kormányoknak, kijelentette, hogy a kormány komolyan fontolóra vette azokat a javaslatokat, amelyeket idegen kormányok tettek most épülő olasz hajók vásárlására. Minthogy a tárgyalások még folyamatban vannak, a kormány most még nem nyilatkozhatik, de azt kijelentheti, hogy szorosán alkalmazkodni fognak a számadási törvény intézkedéseire. A szóban forgó ügylet megfelel az állam érdekeinek és sok munkásnak fog kenyeret adni.

S a n t i n i és F a r i n a hevesen kikelnek a hajók eladása ellen. Santini attól tart, hogy ebből diplomáciai bonyodalmak keletkezhetnek. Farina nem tartja üdvösnek a hajók eladását és abban a véleményben van, hogy a „Farese” és „Garibaldi” hajókat nem lehet eladni, ha csak törvényjavaslatot nem terjesztenek ez iránt elő.

B r i n tengerészeti miniszter visszautasítja azt a vádat, hogy a hajók eladása csorbát ütne az olasz tengerészet erkölcsi örökségén. Ő mindig hive volt annak, hogy a nemzeti munkát és így a hajóépítést is támogatni kell és az olasz hajók anélkül épültek, hogy külföldi hajógyárakhoz fordultak volna. (Helyes! Brávó!) Örvedetes dolog, hogy oly hajókat, amelyek teljesen Olaszországban épültek, idegen nemzeteknek adhatnak el.

Eltéketve a nemzeti munkára háramló előnytől, az állam nyer tekintélyben, mert ha az Egyesült-Államok olasz hajók megvétele dolgában tárgyalnak, ez annyit jelent, hogy ez a nagy ipari fejlettségű nép megbecsüli az olasz hajóépítés nagy haladását. Biztosíthat arról, hogy ha meggyúsulnak a két hajó megvétele iránt folytatott tárgyalások: már előkészítették a szerződést, hogy más államnál vegyennek ilyen hajókat. A kormánynak komolyan és különböző szempontokból kell e kérdést megfontolnia, — mielőtt elutasító határozatot hozna. (Helyeslés.) Az olasz flotta védelmi ereje nem szenved ez által hátrányt, mert két be nem fejezett hajóról van szó, amelyeket jobbakkal lehet pótolni. Végleges döntés azonban még nem történt. A kormányt az ország igaz érdeke fogja vezérelni, úgy a nemzeti munkára, mint a védelemre való tekintettel. A miniszter kijelentette végül, hogy ki van zárva, hogy ez az ügy bármiféle bonyodalmat idézhessen elő.

D e N o b i l i, S a n t i n i és mások indítványt terjesztenek elő, amely felhívja a kormányt, terjeszzen törvényjavaslatot a kamara elé, mielőtt hajókat adna el.

B r i n tengerészeti miniszter javaslatára ezt az indítványt holnap tárgyalják.

HIREK.

Az olvasóhoz.

A közeledő negyedéssel szemben lapunkat fölösleges sok szavakkal ajánlani az olvasóknak. Megmondtuk már, hogy az olyan bizonyítvány, amit maga állít ki a lap maga mellett, nem sokat érhet okos olvasó előtt. Egy lapot hosszabb időn a magatartásából lehet csak alaposan megítélni, ép úgy, mint a barátot.

Annyit már eddig is bebizonyítottunk, hogy függetlenek vagyunk minden irányban, kormánytól, pártoktól és mindenkitől, még azoktól is, akik ezt a lapot alapították — mert úgy alapították, hogy az a liberálismust szolgálja olyan mértékben, amint azt a magyarság erősödése kívánja és senki mást ne szolgáljon.

Komoly törekvésünkben, a közönségnek minél élénkebb, frissebb, megbízható és tisztességes hangon irt lapot adni, nem fogunk lankadni ezután sem, sőt a közönségnek lapunk iránt példátlanul megnyilatkozott rokonszenvét most kettőzött igyekezettel kívánjuk kiérdemelni.

Gondoskodunk, hogy lapunk mindenkit kielégítsen, nem csak a politikával foglalkozókat, hanem a gazdákat és kereskedőket is. Lapunk gazdasági részére ezentúl is nagy gondot fordítunk, hogy olvasóink minden e téren felmerült mozzanatról rögtön értesülve legyenek.

Az „Országos Hírlap” abban is ambícióját látja, hogy a családban minden egyes tagja a családnak megszeresse. Közölni fogjuk sorban a legérdekesebb és legbecsesebb regényeket európai híri íróktól, Kiplingtől, Bourgettól, Claretietől, Sudermanntól, stb., mihelyt a most folyó „Két asszony” című regény bevégeződik.

Eredeti regényünknek, a Mikszáth „Uj Zrinyiasz”-ának, mely az olvasóközönség előtt oly nagy feltűnést keltett, hogy már kétszer kellett utánanyomatni az előző folytatásokat, márczius végéig lepergő részét, mely egy kötetet tenne már ki, különnyomatban küldjük meg azoknak az új előfizetőknek, kik legalább egy negyedévre előfizettek.

A rendes rovatokon kívül, melyeket olvasóink ösmernek, a hölgyek számára minden évadban közölni fog az „Országos Hírlap” dívatleveleket. A gyermekek multságára pedig minden második vasárnap a mellékletet nekik való olvasmányokkal tölti meg munkatársaink nagy gárdája.

Az előfizetési és megrendelési feltételek a lap homlokán olvashatók.

Kérjük azokat a tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetése e hónap végén lejár, hogy a megújításról idejekorán gondoskodni sziveskedjenek, nehogy a lap pontos szétküldése akadályokba ütközzék. Legjobb, ha az előfizetési összeget a lapunkhoz csatolt postautalvánnyal sziveskednek beküldölni.

A kiadóhivatal.

— **Stefánia főhercegnő állapota.** Bécsi tudósítónk telefonozza: Stefánia főhercegnő állapota már annyira javult, hogy az orvosok megengedték neki, hogy naponta rövidebb időre felkeljen az ágyból.

— **Natalia főhercegnő halála.** Pozsonyból táviratozzák: Natalia főhercegnő holttestét ma délután helyezték ravatalra a főhercegi palota kápolnájában. Frigyes főherceg Európa minden részéből érkező, közel ezer részvétlívratot kapott, melyeket személyesen intéz el. Koszorúk oly nagy számban érkeztek, hogy nem férnek a kápolnába. A közönséget holnap bocsátják be, hogy a holdogult főhercegisasszonytól bucsút vehessen. A közönség részvéte mély és őszinte, mert a Frigyes főherceg családját nagyon szeretik. Majdnem valamennyi uralkodó család kifejezte részvétét; a legelső között volt Vilmos német császár.

— **Közös nemzetiségi lap.** A „Tribuna Popurului” aradi lap egy szerb politikus levelet közli, melyben a nemzetiségek ama régóta tervezett eszméjének ad kifejezést, hogy a közös érdek megóvására célszerű lenne Budapesten olyan könnyomatot lapot szerkeszteni, mely a szerb, tót, román és német nemzetiségi hírlapok érdekesebb cikkeit összegyűjtve adná; ezzel kapcsolatban pedig a magyar lapok e tárgyú híreit, esetleg a kormány hivatalos nyilatkozatait és czáfolatait is hozná. A vállalat — írja a nevezett lap — fontos szolgáltatást tehetne a nemzetiségi ügynek, szerkesztése pedig nem ütköznék nehézségbe, mert a nemzetiségi egyetemi ifjuság között számos munkatársra akadna. Egyetlen nehézség: a szerkesztő megválasztása, aki mint a közbizalom részese, a közös akció vezére lenne. A budapesti illetékes köröknek e tervről már előzetes tudomásuk volt, és az eszmétől nem idegenkednek, ellenben a szerkesztő megválasztását nagyon is nehéznek tartják, mindazonáltal reménylik, hogy a lap még e nyáron megindul. Ezzel kapcsolatban magánúton nyert felvilágosítás szerint közölhetjük, hogy az új mozgalom célja tulajdonképpen a nemzetiségi ifjuság újabb egyesítése, a közös cél érdekében, mert az utóbbi idő-

ben az egyetértés köztük erősen meglazult, a személyi és elvi differenciák annyira kiélesedtek, hogy a fegyvertársak legnagyobb része egymást kerüli. A szépen indult közös tárgyalásoknak ezuttal vége szakadt, sőt a kölcsönös neheztelésnek nyilvános jelei is mutatkoznak, amiről az illetékes lapok is tudomást vettek. A nemzetiségi ifjak által rendezett multságokról, így például a tót bálról a szerbek és az oláhok távol maradtak. A vezető körök most az új lap érdekében a haragvók kibékítésén fáradoznak.

— **Bogdanovics püspök beiktatása.** Bogdanovics Luczian ujonan felszentelt budai görög-kelet szerb püspök holnap délután négy órakor tartja ünnepi bevonulását Szent-Endrére. Apüspök a zimonyi gyorsvonattal, délben egy órakor érkezik meg Karlóczáról. A keleti pályaudvaron a pesti és budai görög-keleti szerb és görög-, macedonai hitközségek képviselői és a Thokolyánium növendékei fogadják és Szent-Endrére elkísérik. Utközben üdvözik a püspököt a kalázi, pomázi és csobánkai görög keleti hitközségek küldöttségei, Szent-Endre város határán pedig a város hatósága és hitközség bizottsága. Az ünnepélyes bevonulás után lesz az egyházi beiktatás a püspöki templomban, amikor is a püspök híveihez az első főpásztori beszédet intézi. A bevonulás után a küldöttségek tisztelgését fogadják.

— **Ferencz Ferdinand Meranban.** Szent-József napján Ferencz Ferdinand főherceg, Beningk, Pücker és Puthon bárók, továbbá Dezső grófnő társaságában a Meran melletti Algundba rándult, hol éppen Szent-József tiszteletére körmenetet rendeztek. A főherceg és előkelő társasága egy darabig kísérték a körmenetet, azután egy falubeli fogadóba tértek és villásreggeli mellett kipihenték az ut fáradalmait. Az algundi paraszt-zenekar hangjai mellett a főherceg és társasága a Töll melletti vízműveket szemlélte meg. Mielőtt a főherceg Algundot elhagyta, megpillantotta a falu 80 éves postamesterét, kezét nyujtván neki, kérdezősködött hogyléte felől. Az aggasztást a főherceg leereszkedő jóindulata annyira meghatotta, hogy válaszolni sem tudott. Már délfelé járt az idő, midőn az előkelő társaság Meranba érkezett.

— **Bismarck jubileuma.** Bismarck herceg hatvanéves katonai jubileumáról Hamburgból a „N. Fr. Pr.” útján a következőket táviratozzák: Schweinitz főhadsegéd ma délután Bismarck herceg hatvanéves katonai jubileuma alkalmából a német császár szerencsekívánatait tolmácsolta Friedrichsruhban. A 2. gárdaezred tisztikara amelyhez Bismarck herceg tartozott, egy őrmestert küldött el a herceghez, aki az ezred ajándéka gyanánt egy 1813-iki gránátosnak művészielen elkészített ezüst kis szobrát vitte el. 1813-ban alapították ugyanis ezt az ezredet. A „Hamb.-Nachr.” a jubileum alkalmából ezeket írja: a porosz tisztnek Bismarck herceg egyéniségében sokkal nagyobb része volt abban, hogy a herceg világtörténelmi személyiség lett, mintsem azt általában gondolják. Nehéz, döntő órákban a porosz tiszt megváltoztathatatlan kötelességérzete volt az, amelyre a herceg úgy magánál, mint másoknál is sikerrel hivatkozott akkor, amikor minden más csüörtököt mondott. Most pedig 83 éves korában többet ér Bismarck herceg, csak pusztán azzal, hogy életben van, mint több hadtest együttvéve.

— **A beteg gróf Andrássy.** Gróf Andrássy Aladár állapota változatlan. Az éjjelt nyugodt álomban töltötte s most már lehet reményleni, hogy kilábol nagy betegségéből. Ma is igen sokan fordultak meg a palotában, köztük Samassa József egri érsek, báró Bánffy Dezső miniszterelnök, Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter, báró Lipthay Béla, gróf Széchenyi Pál stb.

— **Köburg Lujza válik.** Brüsszelből táviratozzák: Udvari körökből az a hír érkezik, hogy Fülöp köburgi herceg a gothai törvényeséknél válópert indított neje Lujza hercegnő ellen. Ebben az ügyben azonban egyedül a bécsi udvari bíróság lehet illetékes, amely csak az elváltást mondhatja ki, de nem a há-

zasság felbontását. Maga a hercegnő a mielőbbi elváltást kívánja. Noha mindenki tudja a hercegnő ballépését, mégis feléje fordul a rokonszenv, mert mindenki tudja, hogy férje milyen méltatlanul bánt vele 20 éven át. A királyi udvar megtagadta a hercegnő apanageának kiadását, ezzel akarja arra kényszeríteni, hogy visszatérjen Brüsszelbe. Jelenlegi tartózkodási helye ismeretlen. Csak annyit állapítottak meg eddig, hogy márczius 15-én Londonban volt.

— **Magyar nő sorsa Konstantinápolyban.** Megemlékeztünk már Tomory Sáráról, arról a debreczeni szép nőről, ki husz esztendő óta a törökök világszép fővárosaiban éli világát. Tomory Sárát nőül vette egy Rusz János nevű oláli származású pinczér, s ketten alakították a Hotel Pestet. Szép vagyont is szereztek s Tomory csengő arany csikókat küldözgetett haza Debreczenbe, az ott lakó nővérehez, aki szegény mosónő. Eddig minden levelében azt írta, hogy nem vágyik haza, hogy nagyon boldog. De a legutolsó levelében egészen más hurokat penget. Haza akar jönni, egyszerre megrohanta a honvágy, mert boldogtalan lett.

Az uram — írja — annyira eltörökösödött, hogy munkában megöregedett ember létére, ifju leányokkal veszi magát körül s azt akarja, hogy ezekre én ügyeljek föl; én, aki husz évig segitettem neki a vagyont szerezni. A fejébe verték neki, hogy nincs föltámadás és bolond, aki nem éli világát kénye-kedve szerint. És pocskolja a vagyont; azt mondja, ugy sincs gyermek és olyan korhely mód viselkedik, hogy nem birom ezt az életet tovább. Vágyom haza annyira, hogy irigylem a szálló madarat, mely elröpülhet a rozszzá vált helyről, oda, ahol gyógyulást remél. Igen kérlek, kedves testvérem, hogy borulj le az édes anyánk sírhalmánál és kérdd meg, imádkozzék Isten trónusánál, hogy engedje meg, még egyszer hadd kerülhessek haza. Ah, sosem lépem túl többé Debreczen határát.

— **Séta a tengeren.** Még ilyesméről is említést kell tennünk! Oldrive William bostoni kapitány gyalodsétát akar tenni az Atlanti-Oceanon. Czipói cedrusfából készültek és 5 láb hosszúak, oldalaiikon pedig a halak uszóhártyáihoz hasonló lapátok vannak alkalmazva, melyek becsukódnak, midőn a láb előre lép és ismét kinyílnak, midőn a láb előre rugja a testet. A tengeren sétáló vízhatlan gummiöltözetet vesz magára. Oldirie ilyen módon már átsétált egyszer a Niagarán és nagy közönség előtt megkerülte a bostoni kikötőt. Az amerikaiak új névre keresztelték a kapitányt: most az újvilág Szent Ferenczének hívják.

— **Katasztrófák.** Kopenhágából táviratozzák: A múlt éjjel nagy hóvihár dühöngött, amely sok hajószerecsétlenséget okozott és sok helyen megakasztotta a forgalmat, különösen Fünen szigetén. Bőrkop mellett a sötétség következtében két vonat összeütközött, mely alkalommal három teherkocsi szétrongolódt. A forgalom ma délben még szűnelt. Bornholm szigete mellett a múlt éjjel 26 lazaczhalsz-bárka tűnt el. — Londonból jelentik: A Lloydhoz Waterfordból jött távirat szerint az „Andaz” nevű ujonnan épített spanyol torpedózó benyomott bordákkal és egészen elgörbült homloktökével érkezett oda. A hajó e sérüléseket Clydeből jövet vihar következtében szenvedte.

— **Alkalmi szerzők ünneplése.** Az Otthon írók- és hírlapírók köre ma este banketet rendezett a márczius 15-ike alkalmából előadott hazafias szindarabok szerzői, jelesül Kozma Andor, Rákosi Viktor, Verő György és Beöthy László tiszteletére. A banketen közel százötvenen jelentek meg: írók és hírlapírók, a színházak igazgatói és színművészek. Az első felköszöntőt Rákosi Jenő elnök mondotta az ünnepelekre, akik közül Verő György, Kozma Andor és Beöthy László köszönték meg az ovációt. Porzolt Kálmán az „Otthon”-ban uralkodó szellemre emelte poharát, Berczik Árpád az új írói nemzedéket élte. Felköszöntőket mondottak még Fenyő Sándor, Gelléri Mór, Kozma Andor stb. A társaság a késő esti órákig maradt együtt.

— **A végzetes fotografálás.** Lienzben (Tirolban) — írja tudósítónk — három fiatal ember beállított az ottani fényképészhez és kérte, hogy a következő állásban vegyen róluk fényképet: kettő közülük felöltözködik vadászöltözethez és fegyverrel kezében lesbe áll, a harmadik medvebőrt ölt és a két vadászra ugrik, kik kétségbeesetten küzdenek a vadállattal. Míg a fényképész gépét rendbehozta, a három fiatal ember az említett öltözetet magára vette és próbavadászatot tartott. Alig közeledett feljükk a medve, az egyiknek fegyvere, mely véletlenül töltve volt, elsült és a golyó a szerencsétlen fiatal ember szívébe furódott. A megremült fényképész orvosért futott, ki már csak a szerencsétlen fiatal ember halálát konstatálhatta. A pórujárta fiatal ember tekintélyes szülők gyermeke. A Solderer család benne egyedüli gyermekét siratja, ki különczködő hajlamai miatt már több ízben élet-halál között lebegett. Igen nagy a részvét Girstaier, a katasztrófa okozója iránt is, kit a vizsgálóbíró nyomban letartóztatott. Első kihallgatása alkalmával kijelentette, ha nem itéli halálra, önmagát előbb-utóbb ugys kivégzi, mert lelkiismerete nem bírja el, hogy ő legyen legbensőbb barátja halálának előidézője.

— **Aki fél a katonáskodástól.** Selmezbányán, mint levelezőnk táviratozza, ma Keip-sich Ágost városi irnok a besoroztatástól való félelmében föbelőtte magát és mintegy tíz percznyi kínkodás után meghalt. Ügyes és szorgalmas hivatalnoknak ismerték, akit főnökei is kedveltek, úgy, hogy hivatalnoknak kandidáltak. E hónap végén megválasztották volna. A szerencsétlen ifju naivitásának lett áldozata, mert mint hátrahagyott levelében írja: szemérmessége nem engedte meg, hogy tisztelt főnökei és a polgármester előtt (ki a sorozó bizottság elnöke) fedetlen testtel jelenjék meg. Általános részvét kíséri sirjába a szerencsétlen ifjut.

— **A munkások érdekében.** Pozsonyi levelezőnk írja: Schulp György, aki híres-nevezetes arról, hogy Pozsonyban mintaszerű munkástelepeket létesített, a munkások házaiban, illetve a felolvasások tartására épített teremben évenként rendszeresen felolvasásokat tart. Ebben az évben is több előadás volt már és pedig a legnagyobb sikerrel. Örömet látni, mint igyekeznek a munkások, nemcsak a telepen lakók, hanem mások is, hogy ott legyenek a felolvasásokon és mindig a legnagyobb figyelemmel hallgatják az alkalomszerű és a viszonyokhoz alkalmazott népszerű előadásokat. Legutóbb Schulpe maga beszélt nekik és pedig szociális kérdésekről, a szociálistizmusról, Marx tanairól stb. — de ezt úgy tette, hogy e veszedelmes tárggyal nem rontott, hanem inkább kiábrándítólag hatott, kiemelve a mai társadalmi rend követelményeit, melyeknek figyelmen kívül hagyásával a saját maguk sorsát és jövőjét is teljesen megrontanák. Mindenkin meg kell tennie kötelességét, csak így várhatja a munkás is, hogy vele méltóan bánjanak és méltányos kivánságait teljesítsék. A hallgatóság valószínűleg épült a beszédre és a felolvasás után az örömteljes tüntetésnek se vége, se hossza nem volt. Így kell a munkással bánni: emberi lakást olcsón, ismeretet ingyen, szívelyes, tapintatos bánásmódot mindig — és ez megtermi jó gyümölcsöt.

— **Ötnapos kaszárnya-áristom.** A budapesti első honvédszázarezd legöregebb katonája, Turba őrmester, ma reggel az üllői-uti huszárkaszárnya önkéntesi iskolatermében revolverrel szíven lötte magát és meghalt. Harminczöt esztendő óta szolgált és a hosszú idő alatt soha a legcsekélyebb büntetés se érte. A héten egyik följobbalója valamiért ötnapi kaszárnya-fogsággal büntette. Az öreg katona nagyon szívére vette a dolgot és bajtársainak megmondta, hogy ő nem éli túl ezt a büntetést. Ma korán reggel érzékeny bucsut vett a feleségétől, aki nem is sejtette sötét szándékát s indult a kaszárnyába, hogy a büntetést kiállja. Ezenest az önkéntesi iskolába ment. Néhány pillanat múlva pisztolydurranás hallatszott ki az iskolából s Turba őrmester halott volt. Szíven lötte magát. Dr. Kosztka Emil ezredorvos, akit rögtön értesítettek az esetről, már csak a halált konstatálhatta.

Az öreg katona halála mély részvétet keltett az ezredben, mert Turba őrmestert özvegyén kívül öt árvája is siratja. Holttestét a tizenhatos számú helyőrségi kórház halottas-termébe vitték.

— **Elfogott lóköltő.** Szent-Ivánban jó fogást csinált a csendőrség. Elfogott egy Kakus Márton nevű híres lólovajt, aki az egész vidéket rémséges félelemben tartotta. Kakus Illván töltött 18 esztendőt, de alig szabadult onnan ki, újból hozzáfogott a lólopáshoz. Legutóbb Rakasán gróf Károlyi házából lopott el egy pár 700 forintot érő lovat. Tegnap egykori gazdájánál, Németi Ferencznel tett látogatást, ahonnan egy 300 forintos lovat vezetett ki a kantárszárnál fogva, de még nem ért ki a határból, mikor lovas csendőrok elcsípték és megkötözve a börtönbe szállították.

— **Hóviharok Angliában.** Londonból táviratozzák: Nagy-Britanniában, ahol ez idén nem is volt igazi tél, most óriási hóviharok dühöngenek. A lapok tele vannak azoknak a szerencsétlenségeknek leírásával, amelyeket a borzasztó időjárás okoz.

— **Az „Obzor” jubilál.** A Zágrábban megjelenő „Obzor” című lap — a Starcevicsek lapja — jubileumot ült. Nem fennállásának valamely évfordulóját, hanem — 800-adik konfiskáltatását. A magyar állam ellen való izgatásaiért ugyanis 800-szor konfiskálták 39 esztendő pályafutása alatt a jeles ujságot.

— **A jövődiktátor.** Párisban most a hipnotikus jövődiktálás divatja járja. A jövődiktátor foglalkozó asszonyok leghiresebbje, Mongruel asszony, megjövendölte azt is, hogy ki lesz Franciaország jövődiktátora és hogyan fog bevonulni az országba. Hipnotikus álomban ezeket mondotta:

Füleim harci zajt hallanak a távolból... a zaj egyre közeledik... már nincs nagyon messze... Hallgok csak... zene... lépések... lövések hallatszanak... Egy hatalmas férfi közeléig lovon... győzök látszik... kíséretében barnaarcú férfiak... a hős polgári ruhában... Egészen nyugodt... Algirből jött... Az országban nagy események, nagy zavargások... Látom Angol-, Német- és Oroszországot... be vannak burkolózva... többet nem látok. Most megint látom a győzöt... Visszajött Franciaországba... Megy a császári palotába... A nép nyugodt, de nagy meglepetést ígér... Egy fényes várost látok... Algir... az utcán turbános férfiak... Megint csak a hőst látom... egy szebb jövődiktátor hajnalának pirkadását... Megint Oroszország... Ki az? Napoleon hercege.

A jönsz tehát Napoleon herceget tartja Franciaország jövődiktátora, azt a herceget, aki jelenleg az orosz hadseregben szolgál. Azután megemlítette az asszony, mikor felkeltették hipnotikus álmából, hogy már harmadszor látja álmában ugyanezt az arcot. Ötven év előtt pedig Lajos Fülöp sorsát is megjövendölte, úgy, ahogy beteljesült.

— **Megkínzott katonák.** Már többször érkeztek hírek Algirből, hogy az ott állomásozó francia katonákat föllebbvalóik embertelenül kinnözzák. E kínzásokat bizonyítják a következő adatok: Jamín Henrik 1895-ben vonult be Aumaleba (Algir). Kapitánya, Charegeat, már kezdettől fogva gyűlölte és egy ízben 7 napi fogházra és 8 napi börtönre ítélte csak azért, a miért panaszkodott, hogy edényébe nem tettek fűzeléket. A ezellák a kutyaketrecekhez hasonlóak, két és fél méter hosszúságú, 80 centiméter szélességűek. Alig van annyi hely, hogy az elítelt megmozduljon benne. A falak tömve vannak poloskákcal s este, alig hogy lefekszik a fogoly, megrohanják s vérig csipkedik. Étélül csakis büzös fekete kenyéret és zavaros vizet kap a fogoly. Minden második nap egy darabka húst kellene kapnia, csak hogy az nem hus, hanem csont. Jamint Bon-Saodaba akarták átszállítani, miután azonban már nem tudta tovább is elviselni a szenvedéseket, kísérletet tett a szökésre. Az öt követő tizetek többször utána lőttek, de nem találták el. Végre mégis elfogták s visszavitték Aumaleba s ott az úgynevezett „poucettes” és a „crapondine” büntetésekkel sújtották. A poucettesek acélgöytrűk, melyeket a kézcuklókra huznak. Csavarrendszerű kulcs segítségével

lyével e gyűrűket sokszor annyira szorítják, hogy a vér kiserken az áldozat kezén. A „crapondine” büntetés az, hogy a kezeket és lábakat hátrafelé összekötik s erősen összehúzzák. S hogy a szerencsétlen ne kiálthasson, felpéczelik a száját. Jamín kiállotta ugyan a büntetést, de sok más ember belehal. Olyan büntetés is van, hogy az illetőt lófarkhoz kötik, aztán a lovat megszalasztják. Egy Schimel nevű katonát ilyen módon büntettek meg és ezt a ló kilencz kilométernyire hurcolta.

— **Bolgár zenekar Bécsben.** Ő felsége ötven éves császári jubileuma alkalmával tudvalevőleg katonai monstre-hangverseny lesz, melyen a szomszéd államok egy-egy katonai zenekarral lesznek képviselve. A többek közt a bolgár hadügyminiszteriumhoz is intéztek ily meghívót, hogy e hangversenyhez egy zenekart rendeljen ki. Mint Szófiából jelentik, Ivanov ezredes hadügyminiszter e küldetéssel a hadapródiskola karmesterét, Tetyner, bizta meg, ki most a bolgár zenekarok legjobb zenészeit kiválogatja, akiket aztán Bécsbe fognak rendelni.

— **Jobb Magyarországon!** Amióta a román kormány kifejezte azt a szándékát, hogy Románia gyéren lakott vidékeit telepítvényesekkel benépesíteni fogja, Lippa környéken több román család elhatározta, hogy kivándorol Romániába, ahová ugyanis nagyon kívánczik. Néhány szomszédbeli faluban a nép közt az a hír is lábra kapott, hogy minden román ember ingyen kap otthon Romániában házat és földet, csak hogy elhagyja a barbárok országát, ahol „oly kegyetlenül sanyargatják a románokat.” Nagyon természetes, hogy igen számosan kívánczoltak az ígért földjére és mindenüket elköttyavetyélve kimentek Romániába. De csak vagy hat héten át élvezték az édes haza levegőjét és alaposan jól laktak vele. Kíéhezve és lerongyosodva jönnek most visszafelé és arra intik a testvéreiket, hogy a világot se menjenek ki Romániába, ahol rendes keresethez még a legnagyobb, a legsúlyosabb munka mellett sem juthat az ember és ahol minden oly borzasztó drága, maradjanak csak itt Magyarországon, mert jobb a magyar urat szolgálni, mint a románországi gazdát.

— **Az indiai pestis.** Indiából megint rémes hírek jönnek a pestis pusztításairól. Különösen Pujyab tartomány és Hyderabad állam lakóit tizedeli meg e retentő betegség. A betegség terjedésének fő okául az iszonyu hőséget mondják, amelytől kiszárad a talaj s a megrepedt földből fölszínre kerülnek régen eltemetett, föloszlott szerves anyagok. A nagy pusztításokról világos képet alkothatunk magunknak, ha tudjuk, hogy 1896. szeptembertől 1897. májusig csak Bombayban, ahol szintén nagyon grasszál a pestis, 20.000 ember halt meg pestisben, 1897. szeptembertől mostanáig 18.000-en. Jelenleg 200—250 ember hal meg naponként. A hatóságok minden lehető elkövetnek a járvány terjedésének megállítására, de mindez alig ér valamit. A múlt héten nagy egészségügyi vizsgálatot tartottak. A vizsgálat folyamán 690 pestisfészetre akadtak, 32 ezer házat és kunyhót vizsgáltak meg, 1000 házat fertőtlenítettek, 450-et lebontattak és 2000 embert kiköltöztettek. Mindezek az intézkedések óriási pénzbe kerülnek. Haffkine és dr. Geoletti orvosok valami szerummal próbálkoznak; a Haffkine szere állítólag ér is valamit. De azzal csak egyes eseteknek vehetik elejét, mert ahol naponként 200—250 ember pusztul el, ott a szerum nem sokat segít.

— **A Basarét halottja.** Egy harmincz-harminczöt éves mesterembert találtak ma délután halva a Basarét-dűlőben, az ut mellett. Nagy vértócsában feküdt, az arcán mély seb tátongott s melléte forgó pisztoly volt, amelyből egy golyó hiányzott. Valószínű, hogy öngyilkosságot követett el. A nevét nem tudják.

— **Elfogott leánykereskedő.** Mayer Ágnes fürstenfeldi születésű 31 éves asszonyt tegnap letartóztatta a rendőrség, mert kitudódott róla, hogy hivataásszerűen foglalkozik leánykereskedéssel. Az asszony 20-án jött Szerajevóból a fővárosba és be ment egy cselédszerző intézetbe, hogy két leányt szegődtesse pinczérnőnek. A rendőrség neszt

vette ennek és magához idézte Mayer Agnest. A vallatásnál kiderült, hogy sohasem volt vendéglője és a két leányt egy szerajevói rosszhírű házba akarta elvinni. Nyomban letartóztatták a lélekkufár asszonyt és két hónapi elzárásra meg 300 forint pénzbüntetésre ítélték el.

— **Sikkasztó postamester.** Miskolczi tudósítónk írja, hogy Tarnóczy József forró-encsi postamestert állásától felfüggesztették, mert az Amerikából érkezett pénzes levelek tartalmát megdézsmálta és a saját czéljaira fordította.

— **Bika a pályaudvarban.** Szokatlan láрма volt ma reggel 9 óra tájban a keleti pályaudvaron. Az egyik, indulásra készen álló vegyesvonal marhaszállító kocsiából kiszabadult egy hatalmas bika. A szokatlan környezettől és lármától megvadulva, iszonyu bömböléssel száguldott ide s tova, kárt nem tett, csak nagy ijedelmet okozott, míg el nem fogták.

— **Éa cigareta.** A közmunkatanács palotájában volt tűz miatt ma délelőtt tartották a vizsgálatot. Egy cigareta okozta a veszedelmet, ez derült ki a vizsgálaton. Valamelyik gondatlan tisztviselő dobta el s az égő papírszivar a fűrészporsó ládába esett. Valamikor délután történhetett ez s a tűz éjfélutánig lappangott.

— **Befalazott ember.** Pécsi tudósítónk írja, hogy a jakabfalvi Steiner János-féle házat a tulajdonos lebontatta, hogy helyére újat építtessen. Ezt az ósdi íészkét valamikor a török világban építették. Amint az épület északra néző falát a kőművesek bontani kezdték, a falban nagy üreget fedeztek fel. Hirtelen kellemetlen szag csapott feljűk, mire kíváncsian bontották tovább a falat, melynek mélyén, nagy meglepetésükre, egy erősen meg-lán-czolt csontvázra bukkantak. Az összeomlott váznak a lábainál hevert a koponya. A leletnek sok hámulója akadt és az eseményről azonnal jelentést tettek a csendőrségnek, mely aligha fogja a „tetteseket“ századok múltán ki-nyomozni.

— **A háziteleson veszedelme.** Alig építenek nagyobb bérházat, ahol a lakók kényelmére a kapu alatt háziteleson ne volna. Ezek a készülékek is a nagy telefonhoz hasonló beszélő- és hallgatókagylóval vannak ellátva. Valami modern tolvajsözvetkezett alakult most a fővárosban, mely emindenkinek könnyen hozzáférhető hallgató-készülékeket lopdossa el s alkalmasint valami mechanikus révén értékesíti. A tolvajok a napokban a Váci-, Kigyó-, koronaherceg-, zsbárus-, Kossuth Lajos-utca és a Károlykörut több házát látogatták meg s mindenütt ott maradt a kezök nyoma.

— **Villamos és gázcsillárok ajánlása Csillárgyár-részvénytársaság, Budapest, VII., Ilka-utca. (Közlekedés zuglói közúti vasúttal).**

— **Tavaszi toltettek a legelegánsabb kivitelben mérsékelt áron készíttetnek A. Legrand divatszalonjában, Budapest, IV. Váci-utca 25.**

— **Legjobb egyenruhák.** Legszébb díszöltönyök. Legolcsóbb libériák Tiller Mór és Társa cs. és kir. udv. szállítóknál, Budapest, Károly-laktanya.

— **Helyiségváltás.** Az 1866: óta fennálló és 1879. óta Kigyó-utca 7. alatt volt *Heckeneast Gusztáv*-féle hármeves zongora-eladási és kölesönző-intézet a ház lerombolása miatt, 1898. május 1-én *Gizella-tér* 2. szám alá, Váci-utca sarkán, (a kereskedői-fák társulata helyiségeibe helyeztetük át.

Öngyilkos századosné.

Egy szép fiatal asszony halt meg ma délen. Maga ölte meg magát. Eldobta magától az életet, senki se tudja, hogy miért. Semmi oka se volt rá. Fiatal volt és szép; tisztelt és előkelő, jómódu, gondtól ment. Az ura ép volt és egészséges, derék és erős. Szerették egymást és boldogan éltek. Sohase pörlekedtek, féltékenyek nem voltak egymásra, nem vezetett másfelé az utjuk. Modern baja se volt a szép asszonynak, nem volt ideges, nem volt buskomor, nem akarta a világot másnyenynek látni, mint aminő. Életvidám volt, friss, jókedvű.

Ma revolvert vett a kezébe és föbe lőtte magát. Pillanat alatt meghalt. Ravatala mellett pedig egy erős férfi majd beleőrül abba a gondolatba: „miért kellett ennek így történni?“ Nem tud neki felelni senki.

A tragikus eset részleteit tudósítónk a következőkben beszéli el:

A nagy-korona utca 34. számú ház lakóit ma délelőtt hatalmas dörrenés riasztotta fel. A csakhamar összezsúrdult házbéliek közt elterjedt a hír, hogy Frank Adolf, közös hadseregbeli százados neje forgópisztolyal föbe lőtte magát s meghalt. Frank, aki az öngyilkosság elkövetésekor künn időzött, kétségbeesve rontott neje szobájába, honnan a lövést hallotta. Az asszony a pamlagra dőlve feküdt, halántékából ömlött a vér és mellén hevert egy kis forgó pisztoly. Már ekkor halott volt. Férje, Frank Adolf zokogva borult neje holttestére, szőlítgatva és iyarkodva őt életre hozni. De már ekkor késő volt.

Az öngyilkos asszony semmi írást nem hagyott maga után, amiben megmagyarázta volna rettenetes elhatározását. A templomból jött haza s mindjárt szobájába ment, hol egyneked 12 órakor délelőtt követte el az öngyilkosságot.

Frank Adolf közshadseregbeli százados szép, magas termetű, igen barátságos ember. Feleségét, L a r e s c h M a r i á t, J ä g e r n d o r f b ó l hozta a fővárosba. Már tizenegy év óta élnek teljes egyetértésben és soha semmi családi perpatvar nem volt közöttük. Két gyermekök volt, de egyik se maradt életben. Az asszony rendkívül szép, magas, barna nő volt, akit 1887-ben, tizenkilenc éves korában vett el a százados. Az asszonynak szülei Jägerndorfban előkelő állásuak és jó módban élnek. Házasságuk teljesen boldog volt, mit csak tavaly Frank hosszús betegsége zavart meg egy kissé és még korábban a két gyermek halála. Frank csaknem egy évig fűrdön gyógykezelte magát s ez idő alatt neje teljes odaadással ápolta. A férfi most már teljesen felgyógyult s visszajöttek nagy-korona-utca 34. szám alatt levő harmadik emeleti lakásukba.

A fiatal asszony öngyilkosságának okáról senkinek, — magának Franknak is, még csak sejtelve sincs. Soha nem panaszkodott, vidám, ép idegzetű nő volt. Nagyon szerették egymást. A közelmúltban is Frank igen szép meglepetésben részesítette nejét, ami őt tulboldoggá tette.

Frankot a csapás rendkívül leverte s barátai, kik most állandóan körülötte vannak, attól félnek, hogy elkeseredésében kárt tehetne önmagában.

A szerencsétlenségről táviratilag értesítették az asszony Jägerndorfban lakó szüleit s míg a rokonság meg nem érkezik, a temetés felől nem intézkednek.

Az öngyilkos asszony holtteste a lakáson van.

Itéleltnap Fiumében.

Lapunk legutóbbi számában hirt adtunk arról a katasztrófáról, mely a fiumei kikötőben keletkezett tegnap éjjel. A veszedelem, még nem mult el. A tűz, mely sok kárt okozott már eddig is, a még egyre tartó szél által élesztve újra és újra lángra kap és veszélyezteteti a közelben levő raktárakat.

A raktár, mely leégett, egyszerű favázás zárt szin volt, amelyben mintegy 700.000 forint értékű juta és 30.000 forint értékű különböző áru volt beraktározva a „fiumei nyilvános raktárvállalat“ részéről. Ugy az épület, mint annak tartalma teljes mértékben biztosítva van. A tüzet az éjjeli zivatar villama idézte elő. Maga a fiumei nyilvános raktárakat kezelő Magyar leszámítoló és pénzváltó bank semmiféle kárt nem szenved.

A tüzről ma a következő táviratokat kaptuk:

Fiume, március 25.

A borzalmas kikötői tűz a lakosságot még mindig izgalomban tartja. Nagy szerenese, hogy éjjel tizenegykor a siroccot a hórá váltotta fel, mert így a szél a lángokat a tenger felé kergette. Így azután sikerült a tüzet lokalizálni.

Most már megállapították, hogy a tüzet villámcsapás idézte elő. Este kilenczkor ugyanis a villám lecsapott a 20. számú raktárba és néhány perc múlva lángban állott a gyárban levő juta. A tűz hihetetlenül gyorsan végig futott a deszkából épült raktár kátránylemezzel fűdött tetőzetén s mire a tüzoltók megérkeztek, mentésre már nem is gondolhattak, csak a tűz lokalizálására. Ezért azután

kellett is erősen dolgozniok, mert a közelben egy benzinnel telt raktár van és ha ez tüzet fog, óriási katasztrófa történik.

Veszélyben volt még Ossoinak közeli hordógyára és a rizsgyár. Az égő raktártól öt lépésnyire egy borral telt magazin van, mely csodálatos módon sértetlen maradt. Nagy veszélyben forogtak az árukkal megrakott vasuti kocsiok, melyek körökörül a sineken állottak. A leégett tárház ugyanis a rendező pályaudvar kellő közepén van. Moravék Lipót forgalmi főnök a vonatokat sietett a tűz közeléből eltávolítani, miközben kevésbe mult, hogy néhány embert el nem gázoltak. Nyolcz vasuti kocsi még is porrá égett.

Éjjel tizenegy órakor a raktár egy romhalmaz volt. A juta egész éjjel égett és bár most is esik az eső, a tüzoltók a tüzet csak hosszabb idő múlva tudják majd teljesen eloltani. A 20. számú raktár egyike volt a legnagyobb vasuti tárházaknak. Hossza 400, szélessége 25 méter; amikor a tűz keletkezett, a Leszámitolóbank raktárvállalata részéről 394 vagon áru volt beraktározva és pedig 375 vagon juta, 11 vagon sórárpa, 2 vagon bab, 4 vagon szömörce, 1 vagon aszaltkörte, 1 vagon ásványvíz. Mindez elpusztult. Az oda-vesztett áru értéke 700.000 forint, a raktáré 40.000, úgy, hogy az egész kár, a vasuti kocsikkal együtt, meghaladja a 760.000 forintot.

A raktár-kárt a magyar államvasutak saját biztosítási alapjuktól fedezik; az árukat a leszámítoló bank raktárvállalata a Fonciére vezetése alatt álló konzorciumnál biztosította, melynek tagja hét biztosító-társaság. Mindegyikére átlag százezer forint esik. A kár egy része különben külföldi viszontbiztosító társaságokra hárul. Mivel a belföldi jutagyarak készletei kizárólag Fiuméba voltak beraktározva és a leégett készleteket Kelet-Indiából csak pár hónap múlva lehet fedezni, a juta ára valószínűleg föl fog szökni.

Délután 4 óra.

A vasuti állomáson egyre terjed a tűz. A 20. számú tárházban beraktározott juta még mindig erősen ég. A reggel óta dühöngő sirocco folytonosan veszélyezteteti a szomszédos raktárakat. A romok között nyolcz elégett vasuti kocsi roncsai láthatók, a széthullott vasdarabok ott hevernek a sinek között. A védőmunkát szakadatlanul folytatják. A tüzoltók már kimerültek és most katonasággal váltják fel őket. Nagy veszedelemben van a szomszédos IX. számú raktárépület, mely üres hordókkal van tele.

Este 8 óra.

A juta most ismét nagy lánggal kezdett égni, mert szél kerekedett. A tüzoltóság sietve kivonult, mert nagy veszélyben van a szomszédos benzinkraktár, miután a szél felé jetereli a lángokat.

Este 9 óra.

Az a hír, hogy czukor égett a raktárban, a veszedelem első pillanataiban terjedt el, de nem bizonyult valósnak. Az óriási tüzet juta égése okozta. A tűz még most is ég és még napokon át fog égni. Az égő 20. számú tár mellett levő 21-esben czukor van. Ezt a tárat ma egész napon át locsolják, el-ánnnyira, hogy a czukor egészen átnedvesedett és így ez újabb kárt okoz. Egész napon át valóságos zarándoklöhely a tűz környéke.

A szociáldemokraták.

Nemhiába munkáspárt a nemzetközi szociáldemokrata-párt, szorgalmasan dolgozik, — hogy minden népnak meg legyen a maga története. Ma gyűlésezik, holnap tüntet, mert a pártnak mindennap életjelet kell magáról adnia.

A mai nap főnevezetessége egy nagyobb-szabású tüntetés volt. A kőműves-, kőfaragó- és ácslegényeket másodsor hívták egybe ma délelőtre az új városháza közgyűlési termébe, hogy az ipartestületi békéltető bizottságba 24, a segélypénztárhoz pedig 260 képviselőt válasszanak maguk közül. A gyűlést azonban most másodsor se tarthatták meg, most is el kellett halasztani. Erről a munkások nagyrésze idejekorán értesült is, a szociáldemokraták azonban a halasztást sehogy se akarták tudomásul venni s ma reggel

nyolcz óraker a vig-utczai szocziáldemokrata munkás-tanyáról nagy tömegben vonultak fel az új városházára, hogy majd megtartják ők a gyűlést magukban. A portás a rendőrök segítségével hamarosan eligazította őket. Ők pedig egyre növekedő sokaságban a sütő-utczába vonultak dr. Horváth János iparhatósági biztos lakása elé. Azt akarták, hogy jöjjön velük, ő hivatta már kétszer össze a gyűlést, körlevéllel ő is halasztotta el, de a szocziáldemokrata munkáspártok az elhalasztásról tudomást nem szereztek, tehát a választást most rögtön meg akarják tartani. Lehetek másfél-ezen, akik ott zajongtak a szűk kis utczában, abezugoltak, fűtöltek s ablakbeveréssel fenyegetőztek. Erre nagyobb számban gyalogos és lovasrendőrök jöttek s mivel a tömeg a békés felszólításra nem igen hallgatott, rövid szóváltás után szétverték őket. Az elszéledt tábor egy része a magyar-utczában a belvárosi előjáróság előtt újból összegyűlt. Prohászka a előjáróság előtt újból összegyűlt. Prohászka a előjáróság előtt újból összegyűlt. Prohászka a előjáróság előtt újból összegyűlt.

A Népszava-ával is történt valami. Ez azonban nem ujság, mert újabb időben nem minden siker nélkül töri magát a „Népszava“ kised szerkesztősége olyan cikkekért, amelyek miatt a hatóság a lapot lefoglalhatja. Ma csak ismétlődött a dolog valami osztrák munkáslap vezércikke miatt.

Ellemben visszaadta a rendőrség a nyomdászok szakegyletében lefoglalt 2035 forintot, mert meggyőződött a pénz jogos voltáról.

Komjáthy Béla országgyűlési képviselő Csap községben nagy beszédet mondott a szocziálistáknak.

Óvakodjatok az ál-apostoloktól, így szólott a többek között, akik önző célból elámitanak benneteket, hogy annál győztesebben kizsákmányolhassanak. Bizzatok a törvényhozásban, mely javokat akarja. Isten áldjon és óvjon meg titeket a rossz emberektől!

Débrecezenben Tóth Mihály rendőr kapitány a debreczeni munkásképző-egyesületet, a belügyminiszter rendeletére, feloszlatta. A rendőrkapitány a nagy számmal egybegyűlt tagok előtt felolvasta a feloszlátást elrendelő végzést, mely szerint a feloszlátás oka az, hogy az egyesület, hatáskörét túllépve, az alapszabályok ellenére folytonosan szocziálista izgatásokba boesátkozott. Az egyesület vagyonát zár alá vették, Csizi Márton szocziálista-vezért pedig a rendőrség a város területéről kintasztotta. Valószínű, hogy a másik két szocziálista-egyesületet szintén feloszlátják.

Ó-Fehértón gróf Majláth birtokára, mivel az ottani lakosok, kik mind szocziálisták, nem akartak napszámba állani, más helységről hoztattak embereket. A fehértóiak azonban megtámadták az új embereket és agyonütéssel fenyegették őket. A csendőrség 24 szocziálistát fogott el, de még több elfogatás is várható.

SZÍNHÁZ ÉS MŰVÉSZET.

* Dr. Kun tenorista. A Népszínházban ma délután dr. Eörsi Kun Árpád mint vendég énekelte a Boszorkányvár tenorszeretét. A vendég doktor juris, földbirtokos és mezővárosi árvaszéki ülnök. Hogy ennek dacára énekes óhajj lenni, csak azt mutatja, hogy intelligens emberek is mennyire tévedhetnek néha képességeik tekintetében. A közönség ezért a balsikerű debutért kárpótolta magát Hegyi Aranka gyönyörű Coraliejával és Vidor enniváló Andris hojtárjával.

* A Nemzeti Szalon estélye. A Nemzeti Szalon márczius 26-ikán rendezti ezidei utolsó hangversenyét. Közreműködnek: Blätterbauer Gizella, Szacovayné-Boér Emma, Meszlányi Adrienne, Zilahiné

Singhofer Vilma, Kiss Béla, Zilahi Gyula, Újváry Károly, Vértessy Gyula és Tarnay Alajos.

* Dankó Pista nótál. Dankó Pista legújabb nótáiból megjelent a 12—15 füzet. Mindegyikben két-két dal van. A dalok versei Tóth Kálmántól, Pósa Lajostól, Tóth Edétől és Koröda Páltól valók. A kiadó czég, a pécsi Valentin Károly fia zeneműkereskedés egy-egy füzetet 60 krajczárért árusít.

* A Zenede hangversenye. A Nemzeti Zenede szép műsorú hangversenyt rendezett ma a Vigadó kistermében. A program két újdonságot is jelzett: Hellmesberger ismert karmester Serenade-ját és Dvorzak Bagatellen című négyteteles quartettjét. A növendékek közül különösen kiváltak: Ripper Alice és Mérő Jolán, jók voltak: Sonnenfeld Irén, Faludy Mariska, Tessényi Margit és Kiss Antonia.

Az iparművészet maecenásai.

Egyik legdistinguáltabb társulatunk, a magyar iparművészeti társulat, amely hivatását nagy becsvágygal és körültekintéssel teljesíti, ma délelőtt tartotta tizenharmadik évi közgyűlését Ráth György elnöklése alatt.

Ráth György érdekes elnöki megnyitójában utal arra forradalomra, amely az iparművészet terén az egész kontinensen kitört, s amely a társulatot nem találta készületlenül, hanem éppen azokat az eszméket hozta diadalra, amelyeknek megvalósítását a társulat célba vette, midőn önálló és eredeti magyar iparművészet megalapítását tűzte ki feladatául.

E végre a társulat már régóta oda törekszik, hogy a művészek és iparosok között szoros és állandó kapcsolatot létesítsen. Hasonlóképpen azonos a társulat törekvése más nemzetek iparművészeti törekvéseivel abban, hogy igyekezik bizonyos nemzeti jelleget adni a hazai művésziparnak, s ez irányban fogja tovább folytatni megkezdett útját.

Györgyi Kálmán titkár terjesztette elő ezután a választmány terjedelmes jelentését. Ebből kiemeljük, hogy az 1900-i párisi világkiállítás kormánybiztosa a társulatot bizta meg azzal, hogy a kiállító iparosokat eredeti tervrajzzal, modellel lássa el, a kiállítást ellenőrizze, ami felelősséggel jár, terhes, de dicsőséges munka lesz. Részletesen beszámol a jelentés az állandó iparművészeti bazár ügyéről, melyet november 19-én nyitottak meg, s melyet eddig 52.000-en látogattak. A karácsonyi kiállítás, melyen 54 kiállító vett részt, is sikeres volt. Vásárlói közül kiemeli a jelentés Wlassics Gyula közoktatásügyi minisztert, ki négyezer forintot meghaladó összegben vásárolt tárgyakat az iparművészeti és egyes vidéki muzeumok gyűjteményei számára. A kiállítás tisztán 7000 forintot juttatott a művészi iparosoknak. A társulat sorsjátéka nem hozta meg a teljes sikert, ami annak tulajdonítható, hogy a közönség a múlt évben el volt halmozva játékos sorsjátékokkal.

Örvendetes a magyar iparművészetre, hogy szaklapja, mely szép kiállítású és dúsz tartalmu, szemmel látható érdeklődést kelt mindenfelé, s a „Magyar iparművészet“ köré a szakírók jeles gárdája csoportosult.

A társulat megkezdte a vidéki fiókbizottságok szervezését, mely sikerrel jár. Különös figyelemre méltatta a társulat a kisplasztikát és a bronzöntést, s a múlt évben is több ilyen mű létrejöttét tette lehetővé. A székesfőváros, mely figyelemmel kíséri a társulat sikeres működését, három évre 2000—2000 forint segélyt szavazott meg az iparművészet előmozdítására a társulatnak. Tavaly óta az alapító tagok száma négygyel szaporodott, s a rendszeres tagok sorába 221 új lépett be, ami biztató jele a fejlődésnek. A társulat most 194 alapító- és 552 rendszeres összesen 746 tagot, számlál.

A közgyűlés a jelentést egyhangulag tudomásul vette s a sikeres működésért a választmányiakkal köszönetet szavazott. Az 1898-iki költségvetést akként állapították meg, hogy 14.592 forint 53 krajczár fedezettel szemben 14.204 forint 18 krajczár a kiadás. Az 1898. évi számadások megvizsgálására Benke Gyula országgyűlési képviselőt és Hoffmann Alfrédöt választották meg. Végül a választásokra került a sor, melyek eredményeként elnök lett: Ráth György; alelnökök Szalay

Imre és Czigler Győző; választmányi tagok: gróf Bánffy György, Benczur Gyula, Fischer Ignác, Fittler Kamill, Giergl Ernő, Hauszmann Alajos, Jakabffy Ferencz, dr. K. Lippich Elek, Nádler Róbert, Ruprich Károly és dr. Szmrecsányi Miklós.

Erre a közgyűlés az elnökök és a választmány általános feladatát végezték.

TUDOMÁNY ÉS IRODALOM.

* A budapesti tőzsde könyve. Dr. Fél-egyházy Ágost, a budapesti tőzsde főtitkára, második kiadásban tette közzé „A budapesti tőzsde könyve“ című munkáját, mely a tőzsde alapszabályait, az összes üzletágak szokásait, a tőzsdebíró-ságra vonatkozó törvényes és eljárási rendelkezéseket s végül a tőzsdei forgalomra vonatkozó egyéb törvényeket tartalmazza. A kitünően szerkesztett munka összefoglalja mindazon szabályokat, melyek a tőzsdére akár üzleti, akár jogi szempontból vonatkoznak. A Grill-czég kiadásában jelent meg.

* Járásbíró-ságok ügyvitel. Ez évi május 1-én a járásbíró-ságok kezelésben a lajstromozási rendszer lépven életbe, szükségessé vált az ügyviteli szabályok új összeállítására, hogy az ügyvitelre vonatkozó s hatályban levő intézkedések mind együtt legyenek találhatók. Ennek a czélznak felel meg dr. Marschalkó János könyve „A bírósági ügyvitel szabályai“. A munkában össze vannak foglalva az ügyvitelt illető összes törvények, rendeletek és elvi kijelentések, utalásokkal és felvilágosításokkal együtt. A könyvnek nemcsak bírák, de ügyvédek is hasznát fogják venni. — Ugyanily tárgyú, „A járásbíró-ságok ügyvitel“ című könyvre hirdet előfizetési felhívást Lányi Bertalan miniszteri tanácsos. E munka márczius végén jelenik meg, előfizetési ára 2 forint 40 krajczár. Ugy Marschalkó, mint Lányi könyve Grill kiadásában jelenik meg.

FŐVÁROS.

(Alpolgármester szabadságon.) Rózsavölgyi Gyula alpolgármester bejelentette a polgármestereknek, hogy megrongált egészsége miatt két heti szabadságot vesz igénybe. A polgármester a két heti szabadságot április hó 3-ától kezdve megadta és erre a két heti időtartamra ügyintézkedést, hogy a II., III., IV. és VII. ügyosztály munkálatait Horváth János tanácsnok revidálja, a IX. ügyosztály munkáit pedig Matyska Alajos alpolgármester.

A főváros adópolitikája.

Emlékezzünk meg rá, hogy mikor a belügyminiszter a főváros idej költségvetését jóváhagyta, egyuttal erélyesen kijelentette, hogy ezt csak kivételesen tette meg és abban az esetben, ha a főváros a következő évben se rendezi háztartását, jövőre a költségvetést sem miszinalatt se fogja jóváhagyni.

A tanács tehát komolyan hozzáállott, hogy a deficittel járó háztartás bajain segítse. A pénzügyi és gazdasági bizottság kidolgozott egy tervezetet, melylyel a főváros adórendszerét módosítja. A tanács ma délelőtt külön-ülést tartott, melyen a javaslatot tárgyalták.

A tervezet szerint a fővárosban szaporítani kell a községi adókat, azonkívül alaposan revízió alá kell venni a kövezési és csatornázási járulékat és behozni az általános iskolaadót. Hosszas vita után elhatározták, hogy a főváros jövedelmeinek szaporítása céljából a közgyűlésnek a következő javaslatokat teszik:

Mondja ki a közgyűlés, hogy a főváros területén a községi jövedelmi adó behozatalát szükségesnek tartja. Az így befolyandó jövedelmi többletet a főváros kövezetvám és a községi pótdadó eltörlésére fordítaná. Arra az álláspontra helyezkedik ugyanis a tanács, hogy a községi jövedelmi adó behozatala az adóteher arányosabb megosztását fogja eredményezni, amennyiben ez progresszív adó természetével bírna és így a létminimum adómentességét is el lehetne érni. Természetesen ez adónak behozatala csak speciális országos törvény útján történ-

hetik, miért is a főváros felírta a pénzügyminiszterhez, hogy hajlandó-e ilyen adó létesítéséhez hozzájárulni s ez iránt intézkedni.

Mondja ki továbbá a közgyűlés, hogy a közvezetési és csatornázási járulékok revízió alá vétessenek s azonkívül tétessék tanulmány tárgyává, hogy nem lehetne-e ehhez hasonló járulékokat létesíteni a közigazgatás más ágainál.

Végül mondja ki a közgyűlés, hogy az öt százalékos iskolaadó általánosan kötelező legyen. Az iskolai adóról szóló törvény értelmében ugyanis e czimen csak azok fizetnek adót az adókulcs teljes mértékében, akik hitfelekezeti iskolák fentartásához nem járulnak; azok ellenben, akik hitfelekezeti iskolákat tartanak fenn, csupán azt a többletet fizetik, melylyel az adókulcs szerint fizetendő adó az általuk tényleg fizetett járulékot fölülmulja. Minthogy azonban a főváros iskolái legnagyobb részben községek, a főváros e téren óriási veszteséget szenved, s nem kevesebb, mint 600,000 forint többletet mutatna föl a budget, ha az iskolai adó általánossá tétetnék. Erre nézve szintén felkérendő volna a miniszter, hogy a népiszkolai adóról szóló törvényt a fővárosra nézve módosítaná olyképp, hogy minden hitfelekezethez tartozó adóköteles egyformán fizesse az iskolaadót.

A tanács a javaslatot holnap tovább tárgyalja.

VIDÉK.

* (A flumel választások.) Fiumei tudósítónk tájékoztatja: Az autonomista-párt győzelme biztos lévén, a flumei események további fejlődése attól függ, kit választ kebeléből podesztának a jövőendő képviselőtestület. Az autonomista-pártnak három jelöltje van, ezek: **Maylender**, **Vio Ferencz** és **Vio Antal** ügyvédek. Az utóbbit a mérsékelt elemek, valamint a horvátok többsége támogatja. Megválasztása valószínűtlen. Ha **Vio Ferencz** győz, akkor előbb megfelelő engedményeket kell tennie, mielőtt a kormány megerősítene. Ha **Maylender** től új podesztának választják, akkor a reprezentanza feloszlatása elkerülhetetlen.

* (A hajdu-dorogi görög-katolikus patronátus.) Hajdu-Dorogon, mint debreczeni levelezőnk jelenti, régóta vitás kérdés a görög-katolikus egyház patronátussága. 1886-ban a dorogiak **Végseő Miklóst** választották meg parochussá, mellözve a munkácsi püspök hármassá jelölési jogát. Emiatt ezt a választást meg is semmisítették. Az új választáson, 1899-ben **Ujhelyi András** telték a görögkeleti parochiába, aki szintén nem volt a püspök három jelöltje között. A püspök megint nem erősítette meg a választást. Dorog községe mint patronátus a hercegprímás elé vitte az ügyet, aminek végre is az lett a következménye, hogy Ujhelyi megválasztását a kultuszminiszter a gyülekezet békéje kedvéért törvényesen nyilvánította ugyan s az ennél fogva megerősített, de kimondta, hogy a választás ekként történt elbírálása a püspök vitássá lett jelölési jogára kedvezőtlen praecedens nem képezhet s elrendelte, hogy e jog kérdése szabályszerű tárgyalás során közigazgatási hatóságok által fokozatos határozatok útján döntessék el. A b-újvárosi főszolgabíró elé került tehát a kérdés, aki még 1895-ben a püspököt elutasította s Dorog község képviselőtestületének a görög-katolikus lelkészi állások megüresedésekor esetről-esetre való szabad papválasztási jogát százados gyakorlat alapján megállapította. E tévedés folytán csak mostanában tárgyalhatta az ügyet Hajdumegyé közigazgatási bizottsága. Ez pedig megváltoztatta az elsőfoku határozatot, kimondván, hogy a munkácsi püspöknek hármassá jelölési joga van a dorogi katolikus papválasztásnál s Dorog községnek, mint kegyurnak papválasztási joga olyképp értelmezendő, hogy a község csakis azok közül a lelkészek közül választhatja lelkészét, akiket a munkácsi püspök, illetve püspökség esetről-esetre kijelölni fog. A bizottság az indokolásban okmányokra hivatkozva, kimutatja, hogy a püspökség pár újabb esetet kivéve a jelen század elejétől kezdve mindig élt a jelölés jogával s azt

Dorog, mint patronátus elfogadta és respektálta. A pörökösödés költségeit a bizottság kölcsönösen megszüntette. E határozat mód felett elkezdte a hajdu-dorogiakat. A hangulat olyan izgatott, hogy sokan vallás-változtatást is emlegetnek s most fölpanaszolják azt is, hogy a pápa a magyar nyelvért folytatott felszázados küzdelmeiket sem engedi diadalra. Mint a többi hajdu-város, Dorog is kalvinista lesz előrelátásból.

* (Hol legyen a levéltár?) Selmezbányán **Horváth Béla** főispán és a város közönsége versengésre kelt a városi levéltár miatt. Sem a város, sem a főispán nem akar engedni. A főispán ugyanis lemondott a város által felajánlott és berendezett lakásról, kijelentve, hogy mikor a város könyvtára és levéltára számára nincs helyiség, akkor ő nem fogadhatja el a lakást s kívánja, hogy oda helyezték a levéltárt. A város közönsége hallani sem akar a lemondásról, mert a lakást őszinte tisztelettel ajánlotta fel, ennél fogva kéri a főispánt, hogy a lakást tartsa meg, a város majd gondoskodik a levéltár és a könyvtár megfelelő elhelyezéséről. A kérdés különben már a napokban megoldást nyer, mert a záros határidő csakhamar lejár.

TÖRVÉNYKEZÉS.

— **Ki volt a bűnös?** Az egész fővárosi sajtót bejárta annak idején ama városi képviselőválasztás híre, mely Egerben 1896. év márczius 24-én lefolyt és melynek elnöke **Szederkényi Nándor** volt. Ez a választás még a tisztelt Házban is interpelláció tárgya volt. Maga **Szederkényi**, ki még akkor országgyűlési képviselő volt, interpellálta a minisztert, hogy van-e tudomása az egri választási botrányokról. A miniszter rögtön megadta a feleletet, hogy igen is tudja, hogy nem **Okolicsányi Lajos**, akit **Szederkényi** vádol, követte el a botrányt, hanem maga az interpelláló — ki egy személyben választási elnök, főkortes és képviselőjelölt volt és aki 52 meghatalmazási okiratot megsemmisített, több szavazatot a maga előnyére irt be és egy csomó ellenpárti szavazatot minden ok nélkül megsemmisített. Ennek a nagy port felvert ügynek az epilógusa játszódik most le az egri királyi törvényszék előtt, ahol **Szederkényi** vád alá helyezték a polgárságnak választási joga ellen elkövetett bűntett miatt. A vádhatározat így szól:

1898/1898 b.

A királyi törvényszék **Szederkényi Nándor** borsodmegyei sikatori származású, 57 éves, római katolikus, nős, egy gyermek atyja, hírlapíró, szerkesztő, vagyonos, ir, olvas, 1873. évben párvialal vétsége miatt három hónapi államfogházzal büntetve volt budapesti lakos, szabadlábban levő vádlottat a választási szavazásra adott és vele hivatalosan közölt 52 meghatalmazási okirat megsemmisítése által elkövetett és a büntetőtörvénykönyv 180. szakaszában meghatározott, továbbá nem szavazott 33 választó részére szavazatbeírásával és leszavazott egy választó szavazatának nem írásával elkövetett, a büntetőtörvénykönyv 181. szakaszának 31. pontjában meghatározott, a polgároknak választási joga ellen elkövetett, büntett miatt vád alá helyezi.

— **A kártyajáték vége.** A kávéházban vigan járta a tartlítás. A tere, kvárt és kvint csak úgy röptült, mert hallatlanul járt a kártya **Kircz József** börzeügynöknek. Az ellenfelének, **Laub Mihály** kereskedőnek szinte megfájdult bele a feje, de a kibiczeknek is, akik mellette szintén nagy pénzbe fogadtak az egyes pártokra. Ilyen proziczczervolt öt forintok erejéig **dr. Csányi Aladár** orvos is, amikor **Kircz kártyája** megint oly szerencsével járt, hogy a partnere egyszerre eldobta a blattot:

— Huzd be a pénzt, **Józi**, megnyerted a partit — mondta türelmetlenül.

— Az én öt forintom nem — szólott **dr. Csányi** — ki kell játszani a partit!

Kircz ugy gondolta, hogy őt jogosan megilleti az egész pénz és henczegve ripoztározott:

— Doktor ur, maga ellopta a pénzem, fel fogom jelenteni.

E sértő szavak hallatára **dr. Csányi** már nem érte be a szóval, hanem kétszer hatalmasan arcul ütötte a börzeágenst. **Kircz** erre csakugyan feljelentette lopás és becsületsértés miatt a doktort, ez pedig őt szintén becsületsértésért. A tártlypárti és a kibiczek ma újra együtt voltak **Kürti** büntető bíró hivatalaszobájában. A tanuk meghallgatása után kimondta a bíró, hogy **Csányi** orvos nem lopott, mert csak a maga pénzét vette el s így e vád alól felmentette. A becsületsértést azonban mindkét részről megállapította és 100—100 forint pénzbüntetésre ítélte, **Csányi** orvost az inzultusért, **Kircz Józsefet** pedig a sértő szavakért.

— **Jogvédő Egyesület.** A vagyontalanok részére alakult **Jogvédő Egyesület** egy esztendei fennállása után ma tartotta első közgyűlését. **Katona Béla** királyi főügyészi helyettes elnöklése alatt, aki hosszasan ismertette az egyesület működését és azon való örömeinek adott kifejezést, hogy a jogászok és a nagyközönség sorából egyre számosabban állanak a nemes cél szolgálatába, lehetőségessé téve, hogy az ügyes-bajos szegény emberek is peres jogvédelemben részesüljenek. Az egyesületnek az igazságügyminiszter a kuria épületében adott ideiglenes hajlékot, amiért a közgyűlés köszönetet is szavazott a miniszternek. A zárszámadásokat jóváhagyólag tudomásul vette a közgyűlés, mely szerint az egyesületnek 1897-ben 379 forint bevétele s 223 forint 89 krajczár kiadása volt, a maradvány 155 forint 11 krajczár. A választmány hét tagjának mandátuma lejárt; ezek helyett megválasztották: **Merényi Józsefet**, **dr. Szmik Lajost**, **Beniczky Atillát**, **Gajzágó Manó** ítélő táblai bírót, a büntető járásbírósg vezetőjét, **Kürti Józsefet**, **dr. Környei Edét** és **dr. Kollár Izort**. **Dr. Gonda Dezső** indítványára a közgyűlés köszönetet mondott **Zsitvay Leónak**, aki a közgyűlés céljaira az elnöki helyiségeket átengedte. **Zsitvay** néhány szóval üdvözölte a humánus egyesületet, mely a bíróságnak is megkönnyíti a dolgot azzal, hogy a jogsegélyre szoruló vagyontalanokat azokhoz utasíthatja, akik valóban segítenek a szegény emberek baján.

— **Letartóztatott kereskedő.** **Saly Dezső**, törvényszéki vizsgálóbíró, ma délelőtt vizsgálati fogóságba helyezte **Grosz Henrik** ó-budai kézműtárkereskedőt, aki ez év elején körülbelül 100,000 forintnyi passzívával csödbe jutott. A budapesti hitelezők védegyületének képviselőtársaságában **dr. Visontai Soma** ügyvéd jelentette fel, azt adván elő, hogy **Grosz Henrik**, összejártszva néhány rokonával, hitelezőit csalárd módon megkárosította. A királyi ügyészség indítványára csalárd bukás büntette miatt indították meg ellene a vizsgálatot, amely rokonai ellen is kiterjesztettek.

— **A budapesti ügyvédi kamara** e hónap 27-én, vasárnap, délelőtt 10 órakor tartja rendes közgyűlését, mely igen mozgalmasnak ígérkezik, mert az ügyvédi kart érdeklő több fontos ügy kerül majd megvitatás alá.

Ribillió a Paradicsomban.

— Egy kis félreértés. —

A bíró: Nem ígértek önnek valamit a tanuskodásért?

A tanu: De igen. A panaszos azt ígérte, hogy ha nem mondom el az igazat, kiűti a fogaimat; a vádlott pedig azt ígérte, hogy ha elmondom az igazat, betörj a fejemet. Méltóztassék beleképzelni magát az én helyzetembe. Kinek a pártját fogjam? Melyiket szeressem? Melyiket szeressem?

A bíró: Figyelmeztetem, hogy vallomására esküt kell tennie.

A tanu: Nagyon sajnálom, de én nem esküszök.

A bíró: Ne—e—em?

A tanu: Nem. Kétszer esküdtem életemben és mind a kétszer megjártam. Szegeden két esztendeig, illaván harmadfél évig ültem. Föltettem magamban, hogy ezek után inkább guzaba költetem magam, de esküt nem teszek bíróság előtt. No ja! Hogy újra becsukjanak!

ságai Pozsonyban április 4., Kovács János ingóságai Bezdánban (Zombor) április 7., Farkas László ingatlanai Pétervásár (Eger) községénél április 12., Luka Ferencz ingatlanai Vasvár (Pápa) községénél április 20., Róza Mihály ingatlanai D. Ádonyban jun. 28., Sponner Károly ingatlanai Esztergomban április 16., Kereki Mihály ingatlanai H. Szoboszlón április 21., Orecsák Károly ingatlanai Rahón (M. Sziget) május 24., báró Splényi Antal ingatlanai Hosszuasszón április 27.

Pályázatok. A debreczeni közpörháznál kiegészítő orvosi, a titeli (Ujvidék) járásbírósnál aljegyzői, a budapesti tudományegyetemen rektori pedellúsi, postamesteri állásokra Tisza-Ughon (Jász-Nagykun-Szolnok vármegye), Uj-Panáton (Arad vármegye) és Dombroványon (Bihar vármegye), a pozsonyi járásbírósnál irnoki, a szombathelyi törvényszéknél aljegyzői, az újvidéki törvényszéknél aljegyzői, a miskolci adóhivatalnál adótisztai, a kassai járásbírósnál irnoki, a temesvári törvényszéknél bírói, a lugosi adóhivatalnál adóhivatali gyakornoki, a nagy-károlyi pénzügyigazgatóság-nál számtisztai állásra van pályázat hirdetve.

NYILTTÉR.

Dr. LIPCSEY ADÁM

ügyvédi irodája

Budapest, VIII., József-utca 31. sz. alatt van.

ROYAL nagyszállója BUDAPESTEN.

Kugler-féle raktár a bodegában, naponta friss nagy választék eredeti bombonierekban. Legfinomabb cognaco kicsinyben, nagyban árak mellett eladotnak. Színházi előadások után friss ételak, naponta hangverseny. Schmitt Károly igazgató.

KÖZGAZDASÁG.

Közgazdasági táviratok.

New-York, márczius 25. (C. T. B.)

Table with exchange rates for Buza márcziusra, májusra, júliusra, Tengeri májusra in New York.

Chicago, márczius 25. (C. T. B.)

Table with exchange rates for Buza májusra, Tengeri májusra in Chicago.

Tenyészállatvásár. Ma nyitotta meg Torma y Béla miniszteri tanácsos, a rendező bizottság elnöke az Országos Magyar Gazdasági Egyesület által rendezett tenyészállatvásárt és egyuttal kibirtette a bírálati eredményt, mely után nyomban megindult a vásár. A bírálati eredménye a következő: Borzderes fajtaknál a pénzdíjak ki nem adottak. Elismerő oklevél: Pick Oswaldnak, Finom gyapjas Electoral Negretti fajtaknál: I-ső kos díj 150 korona, gróf Berchtold Lipótné, II-ik kos díj 100 korona gróf Széchenyi Gyula, Állami aranyérem: gróf Károlyi Imre, I-ső anyadij 70 korona, gróf Berchtold Lipótné, II-ik anyadij 50 korona, gróf Berchtold Lipótné. Bronz érem: Döry Vilmos. Fésűs gyapjas fajtaknál: I-ső díj 100 korona báró Drasche, II-ik díj 60 korona, Königswarter Herman, III-ik díj 40 korona, Wartenbergi báró Drasche. Állami ezüstérem: Skublics Sándorné. I-ső anyadij 60 korona, Skublics Sándorné, II-ik anyadij 40 korona Skublics Sándorné. Husjuh fajtaknál: I-ső kosdíj 100 korona, gróf Herberstein József, II-ik kosdíj 60 korona, lovag Biedermann Rezső. Elismerő oklevél: gróf Herberstein József. Magyar fajtaknál: I-ső díj nem adatott. II-ik díj 200 korona Graefl Jenő. Bronz-érem Blaszkovich István. Simmenthali fajtaknál: I-ső bikadíj 300 korona Ordódy Pál. II-ik bikadíj 200 korona Wolff testvérek. III-ik bikadíj 100 korona Wolff testvérek, IV-ik bikadíj Ordódy Pál. I-ső tehéndíj 200 korona gróf Apponyi Géza. I-ső üszödíj 150 korona gróf Apponyi Géza. Elismerő oklevél: Pick Oswald. Hazaitájfajtaknál: I-ső díj: nem adatott. II-ik díj: 100, korona Weller Ádám. III-ik díj: 50 korona özv. báró Jeszenszky Jánosé. Elismerő oklevelek: Kohn Samu és József, Neubauer M. és fia. Állami bronzérem: Neller Ádám. Sertések: I-ső kandij: 100 korona, Kornstein Testvérek. II-ik kandij: 60 korona, Gyémánt Mihály. III-ik kandij: 40 korona báró Königswarter Herman. I-ső kocsadíj: 60 korona, Kornstein Testvérek. Elismerő oklevelek: Graefl Jenő, Meintner Gyula.

Országos iparegyesület. Az egyesület összes szakosztályai kedden, folyó évi márczius hó 29-ik napján, délután 5 órakor az egyesület helyiségében (VI. kerület, új-utca 4. szám, I. emelet) együttes

ülést tartanak. Napirenden lesz Gelléri Mór igazgató előadása: A munkanélküliek foglalkoztatása érdekében a külföldön eddig tett intézkedések és kísérletek vázlatos ismertetése.

Magyar vasúti forgalmi részvénytársaság. E vállalat ma tartotta meg évi rendes közgyűlését. A közgyűlés elfogadta az igazgatóság indítványait, melyek szerint a 132.662 forint 52 krajczárt tevő tiszta nyereségből 65.000 forint a részvényenkint 6 forint 50 krajczárban meghatározott osztalék kifizetésére fordítassék, ami pro rata temporis 7-4 százalék kamatozásnak felel meg, hogy továbbá 20.000 forint a tartalékalapokra fordítassék, 39.212 forint 52 krajczár pedig új számlára átvessék. A szelvényt április 5-iktől fogva a Magyar ipar- és kereskedelmi banknál fogják beváltani. A közgyűlés továbbá elhatározta az egy millió forinttal bevezetett alapítókének két millió forintra leendő felemelését s az elővételi jogot az új részvényekre a társaság részvényesei számára állapította meg. Végül megejtette a közgyűlés a választásokat s az igazgatóságba új tagul bevásárolta Urbán Adolf ügyvezető igazgatót, a felügyelő bizottságba pedig Mikszáth Kálmán, Politzer Zsigmond, Révész Adolf, Örléy Kálmán és Simon József urakat. Wottitz Gusztáv részvényes indítványára a közgyűlés az igazgatóságnak s Urbán Adolf ügyvezető igazgatónak a társulat ügyeinél sikeres vezetéséért köszönetet szavazott.

Magyar földhitelintézet. Az intézet ma tartotta közgyűlését gróf Desseffy Aurél elnöklése alatt. Az igazgatóság jelentése szerint az általában kedvezőtlen gazdasági viszonyok, a rossz aratás, a sertésvész és a földbirtokra nehezedő közterhek fokozatos emelkedése a földbirtokos osztály hiteligenyének jelentékeny növekedését idézték elő, ami évről-évre mindinkább maga után vonja a Magyar földhitelintézetnél is a kölcsönkérvények szaporodását. Az intézetre is hátrányos befolyással volt a magyar értékek iránt Ausztriában keltett és élesztett animozitás s nagy mértékben előmozdította a czimleteitől való elidegenedést az érvényre lépett új osztrák járadék-adótörvény is. Az 1897. év folyamán az intézet megszavazott 14,863.700 forintot. Tényleg folyóvá tett 13,074.700 forintot. Az üzlet-eredmény a következő: levonva a nyugdíjalapra 41.885 forintot, a humanitárius czelokra 4188 forintot, marad 386.023 forint 21 krajczár tiszta jövedelem, amely teljesen a tartalékalaphoz csatolandó Fájdalommal emlékszik meg végül a jelentés gróf Tisza Lajos és ifj. báró Wodianer Albert felügyelő bizottsági tagok elhalálzásáról. A közgyűlés tudomásul véve a jelentéseket, a fölmentvényt megadta és új felügyelő bizottsági tagokul megválasztotta gróf Széchenyi Imrét és gróf Serényi Belát.

BUDAPESTI ÉRTÉKTŐZSDE.

Budapest, márczius 25. A mai ünnepi mágnforgalom kedvetlen hangulatban folyt le és esékly tüzlet mellett az árfolyamok kevésbé változtak, valamint nemzetközi, ugy helyértékek tartott irányzatban zárultak: Osztrák hitel. 364.60—365.—, államvasut 340.50—340.75, városi villamos 276.——276.25, salgótarjáni 625.——626.—, osztr. hitel. zárul: 364.90 forinton.

Gabona- és lisztforgalom.

A m. kir. közp. statisztikai hivatal az 1898. évi márczius hó 28. este 6 óráig márczius 24. este 6 óráig Budapestre vasuton és hajón érkezett s innen elszállított gabonaküldeményekről és a budapesti fővármihatalnál előjegyzett gabona- és lisztmennyiségekről a következő kimutatást teszi köze:

Table showing grain and flour trade statistics with columns for arrival and departure by rail and ship.

Table showing grain and flour trade statistics with columns for arrival and departure by rail and ship, including a summary row.

TERMÉNY- ÉS ÁRUTŐZSDEK.

Szesz.

Berlin, márcz. 25. Szesz helyben 46.40 márka = 27.24 frt, fogyasztási adó nélkül hektoliterenkint á 10,000 literszázalék. Átszámítási árfolyam 100 márka = 58.70 frt. Stettin, márcz. 25. Szesz 70 márka fogyasztási adóval 45.60 márka = 26.77 frt. Átszámítási árfolyam 100 márka = 58.70 frt. Boroszló, márcz. 25. Szesz (50-es) pr. áprilisra 64.70 márka = 37.97 frt; szesz (70-es) pr. áprilisra 45.— márka = 26.41 frt. Átszámítási árfolyam 100 márka = 58.70 frt. Hamburg, márcz. 25. Szesz márcz.—ápril 23.60 márka = 13.86 frt; ápril—májusra 23.50 márka = 13.80 frt; május—júniusra 23.40 márka = 13.74 frt. Átszámítási árfolyam 100 márka = 58.70 forint. Páris, márcz. 25. Szesz folyó óra 46.25 frk = 24.38 frt; áprilisra 45.75 frk = 24.10 frt; négy utolsó óra 42.25 frk = 22.27 frt. Az árak 10.000 liter százalékonkint 1/4% leszámítással értendők. Átszámítási árfolyam 100 frk = 47.55 frt. Budapest, márczius 25. Irányzat változatlan. Kontingens nyersszesz jegyzése 18.75—19.25 forint. Finomított szesz nagyban 56.75—57.25, Finomított szesz kicsinyben 57.25—57.50, Élesztőszesz nagyban 56.75—57.1/4, Élesztőszesz kicsinyben 57.50—57.75, Nyersszesz adózva nagyban 56.7/8—56.25, Nyersszesz adózva kicsinyben 56.7/8—56.60, Nyersszesz adózatlan (exknt.) 18.—16.25 Denaturált szesz nagyban 21.—21.25, Denaturált szesz kicsinyben 21.50—21.75. Az árak 10.000 literfokonkint hordó nélkül, ab vasut Budapest, készpénzfizetés mellett értendők. Bécs, márcz. 25. Kontingens nyersszesz azonnali szállításra 19.60—19.90 forinton kelt el. Zárlatjegyzés 19.70—19.90 frt. Prága, márcz. 25. Adózott tripló szesz nagyban 55.50—55.7/8 frton jegyeztek. Adózatlan szesz nagyban 19.— frt. Trieszt, márcz. 25. Kiviteli szesz tartályokban szállítva 90% hektoliterenkint nagyban osztrák-magyar áru 11.75—12.50, román áru 11.50—14 frt.

Cukor.

Páris, márcz. 25. Nyers cukor (88 fok) kősz ára 28.50—29.— frk, fehér cukor márcziusra 31.50 frk, áprilisra 31.7/8 frank, májustól 4 óra 32.1/8 frk, októbertől 4 óra 30.1/8 frank. Finomított készáru 101.50—102 frank. London, márczius 25. Jávaczukor 11 1/4 sh., nyugodt.

Olajok.

Páris, márcz. 25. Repceolaj folyó óra 53.— frk (= 24.95 frt); áprilisra 53.25 frk (= 25.07 frt); májustól 4 óra 54.25 frk (= 25.54 frt); 4 utolsó óra 54.75 frk. (= 25.77 frt). Arak 100 kilonként értendők. Átszámítási árfolyam 100 frk = 47.55 frt. Hamburg, márcz. 25. Repceolajhelyben 51.— márka (= 29.94 frt). Átszámítási árfolyam 100 márka = 58.70 frt. Köln, márcz. 25. Repceolajmájusra (hordóval) 54.50 márka (= 32.— frt). Átszámítási árfolyam 100 márka = 58.70 frt.

Petroleum.

Hamburg, márcz. 25. Petroleum helyben 5.— márka = 2.98 frt. Antwerpen, márcz. 25. Petroleum fin. helyben 15.7/8 frank = 7.28 frt. Bréma, márcz. 25. Petroleum fin. helyben 5.20 márka = 3.05 frt. Newyork, márcz. 25. Petroleum fin. 70 Abel Fest. Newyorkban 5.75 cents, fin. petroleum Philadelphiában 5.70 cents; United Rife Line Certificates áprilisra 77.—; nyers petroleum áprilisra 6.40 cents.

KÜLFÖLDI GABONATŐZSDEK.

Boroszló, márcz. 25. Buza helyben 19.10 márka (= 11.21 frt) sárga. Buza helyben 19.— márka (= 11.15 frt). Rozs helyben 14.90 márka (= 8.75 frt). Zab helyben 15.40 márka (= 9.04 frt.) Tengeri helyben 12.— márka (= 7.04 frt). Minden 100 kilonként. Átszámítási árfolyam 100 márka = 58.70 frt. Hamburg, márcz. 25. Buza holsteini 187—198 márka (= 10.98—11.62 frt). Rozs meklenburgi 140—148 márka (= 8.22—8.69 frt.) Rozs orosz 111—112 márka (= 6.51—6.57 frt). Minden 100 kilonként. Átszámítási árfolyam 100 márka = 58.70 frt. Rohrschach, márczius 25. Orosz buza 26.50 28.— frank (= 12.62—13.34 frt). Román buza 25.50—28.— frank (= 11.13—13.34 frt). Minden 100 kilonként. Átszámítási árfolyam 100 frank = 47.55 frt. Páris, márcz. 25. (Megnyitás.) Buza folyó óra 28.90 frank (= 13.77 frt). Buza apr.-ra 28.90 frank (= 13.77 frt). Buza máj.-jun.-ra 28.60 frank (= 13.63 frt). Buza májustól 4 óra 27.90 frank (= 13.29 frt). Rozs folyó óra 18.— frank (= 8.56

KÉT ASSZONY

BARANCZEVIČ SZ. KÁZMÉR REGÉNYE

oroszból fordította SZABÓ ENDRE (82)

Szergejevna Nagyvezsda a dajka után ment, mosolyogva nézte a kis leánykáját, aki a Vasziliszta nyakán áthajolva, szundikált. És most is észrevette, hogy a hangja remeg, megjegyezte magában, hogy ma bidegebb a gyerekekhez, mint máskor, pedig szeretné a gyöngéd anyja szerepét játszani, de egyuttal mindig másra gondol.

A teázásnál is igen különösen viselkedett: a gyerekekkel és a cselédekkel folytatott beszélgetéséből hiányzott a szokott fensőbbség és nyugodtság. Petike rossz kedvű volt, makrancoskodott, arcza vörös volt, szeme fényes. Egy vigyázatlan mozdulattal feldöntötte a teás csészéjét, a tea elöntötte az abrszt, ezért az anyja lehordta, a fücska sirva fakadt és kérte, hogy fektessék le.

Szergejevna Nagyvezsda lefektette a kis fiút, aztán valamiért úgy érezte, hogy szorakozásra volna szüksége, valami foglalkozást kellene keresnie. Fél gondolataival egyedül maradni.

Levetkeztetvén a kis Peti, lassan valami nótát dudolt neki, hogy elaltassa. A nóta magának is tetszett, mert mintha összhangzott volna az ő jelenlegi elégiakus hangulatával. Egyideig a kis fiú is dudolgatta anyjával a dalt, aztán elcsendesedett. Szergejevna Nagyvezsda egy ideig még ott maradt, aztán fölkel, megigazgatta a Nágysa párnáját, megnézte, hogy alszik Vjéácska s kiment a gyerekszobából.

Nem akaródzott lefeküdni. Eszébe jutott, mint ült itt néhány órával előbb Nalhanov s mint mutatta meg ő annak a fotográfiáját s hogy mi történt azután. Erre nagyot sóhajtott és lassan elkezdett a szobában járni, végre kiment az erkélyre. Az est csendes, meleg volt. Az átelleni nyaralókat megvilágította a hold, a Rynjájevék és a velők szomszédos nyaralók árnyékban voltak.

Szergejevna Nagyvezsda lement a kertbe és a kerítésre támaszkodott. Az átelleni nyaralóban világosan látható volt, amint egy hölgy a zongora előtt ült. Mellette egy férfi alakja volt látható; a férfinak rövidre nyirt szakállja volt. A férfi kottákat hozott elő, letette azokat a zongora kottatartójára s nemsokára kiáradtak a nyitott ajtón Chopin Nocturne-jének édes hangjai.

Szergejevna Nagyvezsda mozdulatlanul hallgatta a zenét. Szive gyorsabban vert és elandálodott. Ezek a hangok mintha életre keltek volna valamit az ő szive mélyében. Emlékében gyorsan vonultak el előtte ifjúságának örömtelen napjai. Hát ugyan Sztepanics Péter szerette, szerethette-e őt úgy, amint arra az ő fiatal szive vágyakozott? Meglehet, hogy Sztepanics Péter nagyon is szerette őt, de ez mégsem volt az. . .

— Nem az, nem az! — ismételte magában busan, egyszer sem ölelt ő meg engem oly hévvel, oly odaadással, egyszer sem tekintett a szemembe úgy, hogy attól elkábultam volna, egyszer sem csókolt meg úgy, hogy az a csók sokáig égett volna ajkamon. Az ő csókja, az ő dédelgetése mindig olyan apai, olyan pártfogó, leereszkedő volt, mindig öreges, jeges. . .

S ez az éjjel, ez a holdvilág, Chopinnek e csodás szép hangjai nem szérelemről beszélnek-e? arról az igazi, önfelelt szenvedélyről, mely megvárásolja az ember egész valóját? Hogyne juttatná eszébe neki ez az éjjel azt a másikat, a karpovkát, mikor ő ép így támaszkodott le a kerítésre s ép így óhajtott az igazi fiatalos szerelmet és nehéz kétségek gyötörték a lelkét. De akkor még ez a vágy oly határozatlan volt; ő maga sem tudta, hogy mi az, de most már tudta, hogy mi volt az, ami neki mindig hiányzott, most már tudja, hogy ez őt év alatt ő még nem szeretett, nem élt a szívével. . .

„Régen kegyed élénk, kedves leány volt s mit csinált kegyedből a házitűzhely boldogsága? — jutottak eszébe most a Nalhanov szavai — „kinek áldozta fel fiatal életét?” Szétnézett, mintha erre a kérdésre vá-

laszt várt volna. Köröskörül csend volt a fák mozdulatlanul álltak, mintha meg lettek volna bűvölve. Csak onnan, a közeli nyaralóból, zuhogtak ki tengerzugáshoz hasonlóan a zene hangjai s eltűntek valahol a messzeségben. . .

— Kinek, kinek? — suttogta Szergejevna Nagyvezsda, erősen szorítva a rácskerítés egyik léczének a fejét — hát nem tudott volna ő már tovább is én nélkülem megélni vagy elvenni valaki mást, egy idősebbet? Mi kell neki? Hivatal, akták, dolgozó házikabát és gyerekek. . . Gyerekek. . .

Szergejevna Nagyvezsda szinte megrémült attól a gondolatától, mely most támadt. Hirtelen elrohant a kerítéstől s lassu léptekkel ment aztán végig a kerten.

De ott, a sötétben megint, csak visszatértek előbbi gondolatai. Félve nézett szét a sötét bokrok és fák közt, amelyek galyai, mint a kezek nyultak le feléje, félve nézett bele a sötétbe s ez az állapot tetszett neki. Könnyű borzongás futott végig a hátán, egészen a hajáig, de ez is jól esett neki. Lassan, csöndesen, égő arczzal, kerekre nyitott szemekkel járt-kelt a kertben s Nalhanov arcza, akinek ő most mindent, de mindent megbocsátott, egyre gyakrabban feltűnt emlékezetében.

Bűnös gondolatok, de nem tudott tőlük szabadulni.

Hogy csókolgatta az őt, milyen hévvel beszélt az esztelen! Itt a sötétben, ahol nem látható az ő arcza pirulása, ő megengedheti magának, hogy ezekre visszagondoljon. Itt nincs senki. Nos igen: szereti őt, szereti, szereti!

Szergejevna Nagyvezsda hirtelen megállt s vállával oda támaszkodott egy nyírfa fehér sudarához. Úgy tetszett neki, hogy a föld megindul lábai alatt s az ég kék, csillagatlan boltozata egyre lejjebb és lejjebb ereszkedik. . . Egész testében lángolt és reszketett, mintha láza lett volna. „Megőrültem. . . hisz ez esztelenség. . . ezt nem szabad megengedni. . .

— Veled élni és meghalni! — hallatszott a zongorától kísérve egy lelkes, bariton hangú ének.

Szergejevna Nagyvezsda előre tántorodott s félvén, hogy elesik, megkapaszkodott a szomorú-nyírfa az ágába. „Nem bírom ki. . .” — suttogott szive önkívületlen — „jőjön, aminek jönni kell, nem bírok magammal. . . elmegyek oda holnap.”

És egyszerre úgy érezte, mintha elszakította volna magát önmagától, eddigi környezetétől, idegen lett volna férjére, gyerekeire, házára nézve.

Új érzelme szabaddá és minden más iránt közönytette őt.

Összehúzva magát, még mindig tartó ideg remegésében, félve nézett körül tartván a legkisebb zajtól is; felment a terrasz lépcsőjén, lassan kinyitotta az ajtót, lassan ráfordította a kulcsot s a nappali szobán át bement a hálóba.

Lassan, késlekedve szedte le magáról a ruhát, czipőit s mikor a lámpát eloltva lefeküdt, még sokáig feküdt álmatlan szemekkel, hallgatva az oda is behallatszott zongorahangokat.

Egy pillanatra elszenderedett. Valójában ez csak poétikus önfeleltség volt. Úgy tetszett neki, mintha valahol messze, messze hárfahangok pengének és Szergejevna Nagyvezsda mindenképen igyekezett kitalálni, hogy ki hárfázik ott?

Könnyű zaj — olyan, mint aminőt az egerek szoktak okozni — felébresztette Szergejevna Nagyvezsdát. Valaki a nappalishoz felől, a sötétben tapogatózva, kereste a bezárt hálószoza kilincsét.

Szergejevna Nagyvezsda ijedten ült fel. A tapogatózás ismétlődött, aztán behallatszott a Vasziliszta hangja:

— Asszonyom, asszonyom!

— Te vagy, Vasziliszta? — kérde Szergejevna Nagyvezsda, valami bajt sejtve.

— En vagyok. Ne tessék megijedni.

— Mi baj?

Szergejevna Nagyvezsda leugrott az ágyról s kinyitotta az ajtót.

A küszöbön, az alig pitymalló reggel felhomályában, ott állt a Vasziliszta fehér alakja, ösztöngő hangzól hajjal, meztláb, egy ingben.

— Mi az? Mi történt?

— A Petike. . . Isten tudja. . .

Szergejevna Nagyvezsda hirtelen felkapott egy ruhát, nyakába egy kendőt vetett és gyertyát gyújtott. Szive összeszorult a balsejtelem-től s meghidegült kezében alig bírta tartani a gyertyát.

— Nem tudom elképzelni, hogy mi baja lehet — szólt Vasziliszta, követve asszonyát — pedig olyan nyugodtan aludt el, aztán egyszerre csak felébredt és azt kiabálja: „mama, mama, bobó.” A teste meg olyan forró, mint a tűz!

Szergejevna Nagyvezsdának rögtön eszébe jutott, mennyire csudálkozott ő azon, hogy a Petike szemei olyan fényesek, hogy olyan lassan, lankadtan járt a kis fiú, mikor a sétáról hazafelé jöttek s hirtelen felébredt lelkiismerete vádolta őt, hogy gondatlan volt a kis fiuval.

Megfeledeztem a gyerekről, egészen megfeledeztem! — gondolta magában, szemrehányásokat téve magának — s ime most megbüntet az Isten a fiam egészségével.

Péterke behunyt szemmel feküdt az ágyacskájában. A párnát érintő balszeme szögletében egy könnyesepp csillogott. Arcza és jobb füle széle vörösek voltak, légzése nehéz, zajos és gyors.

— Alszik? — kérdezte Szergejevna Nagyvezsda, oda téve kezét a fia homlokához.

— Most egy kicsit megcsendesült — felelt Vasziliszta.

— Mitől lehet ez? Talán meghütötte? Valami hideget adott neki inni?

— Ugyan mit gondol, asszonyom! Nem adtam én neki semmit, mert nem is kért inni. Majd én a gyereket itatom! A kéne csak!

Máskor Szergejevna Nagyvezsda megharagudott volna a Vasziliszta szószaporítása miatt, de most csak a füle mellett bocsátotta el a dajka zsörtölődését; most bűnösnek érezte magát, még Vasziliszta előtt is, aki ahogy úgy, de mégis csak foglalkozott az ő gyerekeivel az alatt, míg ő maga. . . Nehezen esett visszaemlékeznie a „bukására.”

— Nem izzadt-e meg s nem vetette-e le a felsőkabátját? — kérdezte Szergejevna Nagyvezsda, jelentékenyen meglágyítva a hangját.

— Ugyan hova gondol, asszonyom — szólt Vasziliszta csaknem sirva — hát tisztességes dolog volna-e az, hogy én a gyereket felsőkabát nélkül hagyjam járni. Hiszen az egész idő alatt mindig csak hozzám húzódozott. Úgy látszik, hogy már korábban történt valami baja.

— Talán valamit evett — jegyezte meg Szergejevna Nagyvezsda, most már egészen elhaló hangon.

— Ugyan mit evett volna — felelt Vasziliszta — levelet meg cotlettet, de azt sem ette meg, ott hagyta.

És Szergejevna Nagyvezsdának eszébe jutott, hogy ő ma szokása ellenére nem a gyerekekkel ebédelt.

— Mit mondok majd az apjának! Há nem ma, hát holnap itthon lesz és Petike; beteg — mondá lehajolva a fia ágya fölé.

Ez a megjegyzés mindennél jobban hatott Vasziliszta, aki az ágya szélén ült a földre eresztett vörös lábaival, amelyek olyan hatalmasak voltak, mint valami athlétáé.

— Hát mit mondjunk! Megesett a baj, mit tehetünk róla felelt Vasziliszta, ingujjával a szemét törölgetve.

Erre a dajka letette a fejét a párnára és rögtön elaludt, hortyogva és erősen szuszogva. Szergejevna Nagyvezsda pedig, tovább is ott a fia ágya előtt, figyelmesen nézte annak arczán a legkisebb változást is.

A gyerekszoba első szögletében a szent kép előtt fényesen égett a kis lámpa és egyenletes szelid világosságot terjesztett. A Krisztuskép szenvedő, szelid, tövissel koszorozott feje nyugodtan nézett le a gyerekek szenvedő arczára és az ágy előtt ülő, lelkiismeretfurdalásoktól gyötört anyára.

Szergejevna Nagyvezsda már nem gondolt arra, ami vele ez előtt néhány órával történt. Mintha a fejét valami ütés érte volna, homályosan emlékezett arra, amit a kertben átélt, mintha az csak valami nehéz álom lett volna. . .

(Folytatás következik.)

Színházi műsorok.

	Nemzeti Színház	Vár Színház	M. kir. Operaház	Víg Színház	Nép Színház	Magyar Színház
Vasárnap d. u.	Othello	—	—	Szöke Katalin	Hoffmannmeséi	Aranylakodalom
Este	H. Rákóczy Ferenczfogsága	—	Ninon	Az államtitkár ur	1848. Hadak utja	Aranylakodalom

DR. LASZKY INHALATORIUMA

mell-, gége-, garak-, orr-betegségeknek sőt a fenyő sztreptococcus-tással külön kamarákban.
Asthmásoknak pneumatics curák.
Erzsébet-körút 6., I. (New-York átelében).
Rendelés 11-1-g és 2-4-ig. 630

Még csak rövid ideig!

A még raktáron lévő arany, ezüst- és ékszer-árak minden elfogadható áron eladtnak, ezért ne mulassza el senki ezen ritka alkalmat felhasználni.

LÁNG JÓZSEF

VIII. Kerepesi-ut 8.

A modern vegyészeti hatalmas haladása és az ebből származó szüntalan kozmetikus készítmények sem voltak képesek a 30 éven át bevált

Dr. Lengyel Frigyes-féle Nyirfa-balzsamot

elnyomni, a legjobb bizonyíték tehát, hogy itt egy valódi, a természet által nyújtott széptőszerről van szó. Ezen nyirfa-balzsam egy sajátos 30 évi gyakorlati vegyi eljárás alapján praeparáltatik és csak azután jön forgalomba. Ezen folyadék hatása, hogy a bőr felé hámjait lehántja és ez által az alós tisztított bőr alatt színből és fűdőségben jön napvilágra, megszüntet mindenemű kiütést, szeplőt, vörös foltokat és anyafoltokat, simítja a ráncos bőrt és a hímlobhegyeket lassankint teljesen eloszlatja és az arczárókat úde és egészséges színt kölcsönöz.

1 korsó ára használati utasítással együtt 1.50.

A nyirfa-balzsam hatásának támogatására dr. Lengyel Frigyes-féle **Renzoé-szappan**

ajánlatos. Egy darab ára 60 és 35 kr. Raktáron minden jobb gyógyszertárban. Főraktár Magyarország részére **Török József** gyógyszerésznél Budapest, VII., Király-utca 12. sz. (337)

A tavaszi és nyári időszakra való tekintettel

áruházam oly annyira van felhalmozva cipőárakkal, hogy képes vagyok e tekintetben minden kívánalomnak eleget tenni. Áramly oly olcsók, hogy valóban bámulatos.

Férseknek.

- Czugas cipő, egy darab pítang bőrből 3.-
- Borjúbőr betétes cipő 3.20
- Borjúbőr, keztübbő-szárral, elegáns 3.50
- Dívatos barna színű, bergsteiger cipő 4.-
- Dívatos barna színű czugas cipő 4.-
- Dívatos színtű barna borjúbőr, elől káposos cipő 4.30
- Dívatos zöld színű előlkáposos cipő 4.50
- Dívatos színtű barna félczipő 5.50
- Szaldalak cipő, világosbőr vagy keztübbő szárral 4.20

Hölgyeknek.

- Női laartin czugas cipő, 16 cm. magas selyem czug 3.00
- Zergebőr czugas cipő 3.-
- Dívatos színtű barna fűzős angol cipő 3.20
- Dívatos színtű barna gombos angol cipő 3.40
- Dívatos zöld színű előlkáposos cipő 3.40
- Női zergebőr gombos cipő 10-12 gomb magas 4. - friszalon-lakkból 4.-
- Dívatos színtű barna félczipő 2.40
- Zergebőr regatta-cipő, kötél való 2.40
- Laartin regatta-cipő, kötél való 2.50
- Óriási választék mindennemű dívatos barna és zöld színű, valamint fekete bőr gyermek-, gombos- és fűzős-cipőkben. — Vidéki rendelések pontosan eszközöltetnek több száz dívatos ábrákkal ellátott árjegyzékem ingyen és bérmentve. Tisztelettel 638

AGULÁR EDE Budapest, Erzsébet-körút 6.
a New-York palotával szemben.

16.345. II/2. b. 98.

Tenyészállat árverés.

A kolozsi m. kir. állami gulyatelepnek (Kolozsvármegye, posta Kolozs, távirada-állomás Kolozskara) boozsi tanyáján f. évi április hó 14-én, délelőtt 10 órakor nyilvános szóbeli árverés útján, készpénzfizetés ellenében az alább felsorolt saját tenyésztési, számfelletti, tenyésztésre alkalmas tisztavérű magyar-erdélyi fajtájú gulyabeli növendékbiika, valamint tehén és ösző fog eladtni, és pedig:

- 31 drb két és két fél éves tenyészbiika,
- 7 „ különböző korá tehén,
- 2 „ három és féléves üsző,
- 10 „ két és féléves üsző.

Vasuton érkezők Kolozsvár felől vegyes vonattal „boozsi“ 95. számú órháznál kiszállva d. e. 9 óra 54 perczkor közvetlenül a helyszínére érkezhetnek. — A Tövis-Kocsárd felől személyvonattal érkezők pedig Virágos-völgy állomáson reggel 5 óra 43 perczkor szállhatnak ki.

Az intézőségnek előzetes értesítése esetében az érkezőknek fogatokon való beszállításáról és élelmezéséről gondoskodva leend.

Rudapest, 1898. évi március hó 19-én.

Földmivvelésügyi m. kir. miniszter.

A legújabb

legteljesebb nagy házcukrárszat

200 képpel írta: **Kugler G.** 459 oldalon, 2200 receptével. Tartalmazza a legteljesebb **csukrárszatot**, a legkiválóbb **tésztek könyvét**, gyümölcsök **hozzátételét**, fagyalokat, italokat stb. Szép kötésben ára 9 frt.

A legjobb, legteljesebb nagy

Magyar Sakkönyv,

melyet a világhírű Bilgner és Morphy nyomán **Akanász** és **Rozsnyai** szerkesztettek 300 ábrával, 160 problémával és 250 mesterjátszmával, a budapesti millenáris mesterversenyt is. Magántulajtonára legalkalmasabb, ára 2 forint. Szép vászonkötésben 2 frt 50 kr.

Részletes **szépirodalmi árjegyzék ingyen és bérmentve**. 5 frtos megrendelések a pénz előleges beiktatása esetén bérmentve.

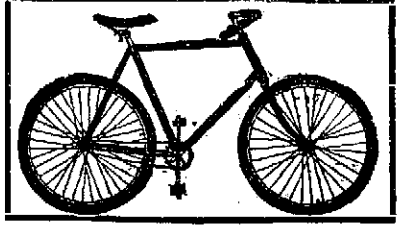
ROZSNYAI KÁROLY könyvkiadónál
Budapest, IV., Múzeum-körút 16. szám.

Bárki által hirdett **könyv** vagy **zenemű** ugyanazon az áron, sokszor jóval olcsóbban megrendelhető 600

Eltérő szolid készítmények által
jövők biztosítása !!!

AURICHT GYULA
baterzállító- és beraktározási-vállalat
Budapest, **Andrássy-ut 50.** (Octogon)
Megfelel a legmodernebb igényeknek a szállítási terep ugy szinte beraktározásánál. 749

Herbster Károly

legnagyobb kerékpáraktár
Budapest, Károly-körút 9.
Csakis a **leghitelesebb** és elismert **legjobb** gyártmányt adom el úgy mint: eredeti **Humber Beeston**, **Hillmann Herbert & Cooper-Conventry** és **Villám** kerékpárokat, saját gyártmányom, a legújanyosabb árákban. A t. cz. közönség kedvelmére ajánlom a minden kényelemmel berendezett fedett **kerékpár-iskolámat**
Kerepesi-ut (Tattersal)
a keleti-pályaudvar átelében 6000 négyzetméter nagyságban.
Megnyitás: március 27-én délután 3 órakor.
A tanítást tapasztalt kerékpármester végzi, azért bárki 2-8 óra alatt megtanulhatja.
Tisztelettel
HERBSTER KÁROLY
mechanikus
Budapest, Károly-körút 9.

Elsőrangú

Pénz-szabónő

ajánlkozik a n. é. hölgyközönségnek.

Heim Irén

BUDAPEST,
Csengery-utca 62/a. sz.

banküzlethez Budapest,
Ferencz József-tér 3.
Diana-fürdő. 638

Pollitzer Mór és Fia

es. és kir. szabad. orthopaedial kötszereszek.
— Alapítatott 1860. —
Csak V., Deák-Ferencz-utca 10. sz.
Fontos

szenvedőknek.

UJDONSÁG.

Pollitzer-féle újonnan javított cs. és kir. szab. gummi sérkötő, a legjobbnak van elismerve és monarchiánk hátaíraí tul is nagy elismerésnek örvend. Nem csukik le a testről, nem gyakorol kellemetlen nyomást, úgy éjjel, mint nappal hordható. Csészerezése által az eddigi sérkötők hiányait pótolja. A politták a sérvezé idomíthatók és biztonságí árvel van ellátva, melyek a testről való lecsuszást megakadályozza. Árak egy oldalú 7-10 frtig, kétoldalú 10-16 frtig.

Megrendelésnél a test bősége kóretik:
Gyermekeknek a felsőlc olcsóbb. Nagy raktár angol és francia sérkötőkben. Suspenorium, haskötő, göröcsér-gummiharisnya, egyenestartó. Mélyfeszítendő, légpárna ágybetét és havi-haj feltökök dus választékban kaphatók, valamint a legújanyosabb francia és angol **GUMMI JÓTÁLLÁS** mellett, **Keule** eredeti dobozban, tucatzja: 8, 4, 6 és 8 forintért. **Leulé** egyenként csomagolva, tucatzja: 8, 4, 6 és 8 frt. **Capote americ.** (rövid) fehér színű tucatzja 8 és 4 frt. narancsszínű 5 és 6 frt. **Diktória** tucatzja 4, 6 és 8 frt.

Halhólyag (hosszu) tucatzja: 8, 4, 6 és 8 frt. **Halhólyag (rövid)** tucatzja: 4 és 6 frt. **Fely Bonus Haasa** drbja: 2 frt. **Fely Bonus Mensinga**, darabja 2 forint 50 krajczár. **Földi óvópangya** tucatzja 4 és 8 frt. (47)

Wein Károly és társai

ajánlja hírneves szépségégl 588

vászon és kamuka-gyártmányait.
Főraktár: Budapest, **Koronaberczeg-utca 8. sz.**
Gyártalep: **Késmérek-Buászoz.**

Legjobb alkalom
Zongoravevőknek !!!

Helységváloztatás miatt nagyobb mennyiségű készlet, jó, új és szinte keveset használt rövid

Zongorák, Pianinók és Harmoniumok
renkivál olcsó árak mellett eladtnak.

ÉBER ANTAL GYULA zongora-kereskedő:
IV., Váci-utca 4.
— ALAPITVA 1870. — (638)

SANTAS

PARADICSOM francia mód szerint konzervával igen kiadó.
MUSTÁR MALNA-SZÖR a francia készítményeinél jobb valódi, hegyi málnából készítve, az egyedüli, amely sterilizálva kerül forgalomba.
SZIKVIZ Kapható minden jobb élelmiszerben.
Gyártalep: Budapest, VI., **Gizella-ut 51. sz.** Telefon

Előfizetések és hirdetések

Előfizetések lapunk kiadóhivataláb an
VIII. ker., József-körút 65. sz.

